ਪੁਰਾਤਨ ਗ੍ਰੰਥ ਸਿਆਹੀ ਦੂ ਬਾਬਰ

(ਅਧੂਰੀ)

ਗ੍ਰੰਥ ਤੋਂ, ਪੰਨੇ ਫ਼ੋਟੋ ਦੇ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ ਤਕ ਹੈ

ਕਥ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ॥ ੧
ਬਾਬੇ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਨੇ ਆਇਆ ॥
ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਹੋਇ ਜਨਮਿਆ ॥ ਸੰਮਤੁ ੧੫
੨੬ ॥ ਮਹੀਨਾ ਵੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ॥ ਚਾਂਦਨੀ ਰਾਤ੍ਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪਹਰ ਰਾਤ ਰਹਦੀ ਕਉ ਜਨਮਿਆ ॥ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਬਜੇ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨਮਸਕਾ
ਰੁ ਕੀਆ ॥ ਚਉਸਠਿ ਜੋਗਨੀ ਬਵੰਜਹ ਵੀਰ ਛਿਆ ਜਤੀਆਂ
ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਆ ॥ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਨ ਕਉ ਜਨ
ਮਿਆ ॥ ਇਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ॥ ਤਬ ਕਾਲੂ ਖਤ੍ਰੀ ਜਾਤਿ
ਵੇਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਰਾਇ ਭੋਇ ਕੀ ਵਸਦਾ ਬਾਪੁ ਥੇ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ
ਵਡਾ ਹੋਆ ॥ ਲਗਾ ਬਾਲਕਾ ਨਾਲਿ ਖੇਡਣਾ ॥ ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਤੋਇ

ਸਕੀਦਿਸ॥ ਅਵਰੁਆਖੈ॥ ਆਤਮੈਅਭਿਆਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾ
ਕਰੈ॥ ਤਬਬਾਬਾਪੰਜਾਬਰਸਾਂਕਾਹੋਇਆ॥ ਤਾਂਲਾਗਾਬਾਤਾਂ
ਆਰਾਮਕੀਆਂਕਰਨਿ॥ ਜੋਕਿਛੁਬਾਤਕਰੈਸੋਸਮਝਕੀਕਰੈ
ਸੁਮਤੇਮਨੁਸਕਿਸੇਦੀਨਿਸਾਹੋਇਆਵੈ॥ ਸਹਿੰਦੂਕਹਨਿਜੋਕੋਈ
ਦੇਵਤਾਹੈ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਕਹਨਿਜੋਕੋਈਖੁਦਾਕਾਸਾਦਕੁਹੈ॥
ਤਬਬਾਬਾਬਰਸਾਂਸਤਾਂਹੋਇਆ॥ ਤਾਂਕਾਲੂਕਹਿਆਨਾਨਕ
ਤੂੰਪੜੁ॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਕਉਪਾਧੇਦੇਪਾਇਆ॥ ਪਾਧੇਕਉ
ਕਹਿਆਜੁਇਸਕਉਤੂੰਪੜਾਇ॥ ਤਬਪਾਧੇਪਟੀਲਿਖਦਿਤੀ॥
ਅਖਰਾਂਪੈਂਤੀਆਂਕੀਆਂਹਾਰਣੀਜੋਏਹੁਤੂੰਪੜੁ॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਇਕਦਿਨਪੜਿਆ॥ ਅਗਲੈਦਿਨਚੁਪਕਰਰਹਿਆ॥ ਤਾਂਪਾ
ਧੈਕਹਿਆਨਾਨਕਤੂੰਪੜਦਾਕਿਉਨਾਹੀ॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ

ਆ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਪਟੀਆਂ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲਗਾ ਪੜਨਾ ॥ ਸਤਿ ੨
ਤੁਸੇ ਮੇ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ ਸਸੈ ਸੋਇ ਸਿਸਟਿ ਜਿਨ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਬੁ
ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਕ ਦਿਨ ਪੜਿਆ ਅਗ
ਲੇ ਦਿਨ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੋ ॥ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂ ਪੜਦਾ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ॥
ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪਾਧਾ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਪੜਿਆ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਪ
ੜਾਇਆ ਚਾਹਦਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੜਿਆ ਹਾ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੈ ਸੁ ਪੜਿਆ ਹਾ ॥ ਪਾਧਾ ਇ[illegible] ਪੜੇ ਗਲ ਫਾਹੇ
ਪਉਦੇ ਹਨਾ ॥ ਏਹੁ ਜੋ ਪੜਨਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਕੁ
ਸਬਦੁ ਅੰਤਰ ਉਠਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ॥ ਜਾਲ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸ
ਸਕਤੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਸਬਦ ਦੇ ਪੜਨੇ ਕੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥
ਸੁਣ ਹੋ ਸੁਆਮੀ ਏਹੁ ਜੋ ਪੜਨਾ ਸੋ ਸਾਰ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੁ

ਦੀਵੇਕੀਅਰੁਕਾਗਦੁਮਣਕਾਅਰੁਕਲਮਕਾਨੇਕਰੀ॥ ਅਰੁਮਨੁਲਿਖ
ਣਹਾਰੁ॥ ਅਰੁਜੋਲਿਖਣਾਤਉਮਾਇਆਕਾਂਜੰਜਾਲੁਲਿਖਿਜਾ॥
ਜਿਤੁਲਿਖੇਸਭੁਵਿਕਾਰਹੋਹਿ॥ ਅਰੁਓਹੁਜੋਲਿਖਣਾਹੈਸਚਕਾਸੋਮੈ
ਜਾਹਿ॥ ਜੋਮਾਇਆਕਾਮੋਹੁਜਾਲਿਕੈਮਸੁਕਰੀਐ॥ ਅਰੁਤਪਸਆ
ਦਾਕਾਗਦੁਕਰਿਐ॥ ਅਰੁਇਛਿਆਅੰਤਰਿਕਿਛੁਭਉਹੈ॥
ਸਤਿਸਕੀਕਲਮਕਰੀਐ॥ ਅਰੁਚਿਤੁਲਿਖਣਹਾਰੁਕਰਹੁ॥ ਅ
ਰੁਲਿਖੀਐਸੁਕਿਆਲਿਖੀਐ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਉਲਿਖੀਐਸ
ਲਾਹਿਲਿਖੀਐ॥ ਜੇਤੁਲਿਖੇਜੋਸਭੁਵਿਕਾਰਮਿਟਜਾਹਿ॥ਬੇ
ਅੰਤੁਲਿਖੀਐਤਨਸੁਖੀਤਿਸਕਾਅੰਤੁਪਾਰਾਵਾਰੁਕਛੂਪਾਇ
ਆਨਾਹੀਜਾਤਾ॥ ਜੋਹੋਪੰਡਤਜੋਏਹੁਲੇਖਾਪੜਿਆਹੈਤਾਂਪੜੁ
ਅਰੁਮੂਰਖਕਉਤੀਪੜਾਇਆ॥ ਜਾਹੀਤਾਂਨਾਪੜਾਇਆ॥ ਸੁਣਹੋਪੰ

ਰੁਤਜਾਏਹੁਤੇਰਾਜੀਉਜਾਵੈਗਾਤਾਂਤੇਰੈਨਜੀਕਕਾਲੁਨਆਵੈਗਾ।ਸੈ
ਤਬਓਨਪੰਡਿਤਕਹਿਆਨਾਨਕਏਹੁਬਾਤਤੈਕਿਸਤੇਪਾਈਪਰੁਸਾਹਿ
ਹੋਨਾਨਕਏਹਜੋਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਲੈਤੇਹੈਂ।ਇਸਕਉਕਦਨੁਫਲੁ
ਲਾਗਤਾਹੈ।ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੂਜੀਪਉੜੀਕਹੀ।ਜਿਥੈਸਿ
ਲਾਹਿਵਡਿਆਈਆਂਅਦਖੁਸੀਆਂਸਦਚਾਉ।
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਿਆਮੂਲਹੋਪੰਡਿਤਾ।ਜਿਹਾਏਹੁਤੇਰਾਜੀਉਜਾ
ਵੈਗਾਤਾਇਸੁਪਰਮੇਸਰਾਸਿਮਰਨਕਾਏਹੁਪੁੰਨਹੋਵੈਗਾ।
ਪਰੁਜਿਨਾਮਨਿਬਚਕਰਮੁਕਰਕੈਸਿਮਰਆਹੇ।ਅਰੁਉਪਾ
ਓਕਰਗਲਾਪਰਮੇਸਰੁਲੀਆਨਹੀਜਾਤਾ।ਤਬਓਹੁਪੰਡਿਤੁਹੈ
ਰਾਨੁਹੋਇਗਇਆ।ਫਿਰਪੰਡਿਤਕਹਿਆਨਾਨਕਏਹੁਜੋਪਰਮੇਸਰ
ਕਾਨਾਉਲੈਤੇਹੈਂ।ਤਿਨਕੋਕੋਈਨਾਹੀਜਾਣਤਾ।ਉਨਕੌਤਾਈਰੋਟੀ

ਆਂਖੀਨਹੀਸੁਣਦੇਆਵਤੀਆ॥ਅਰੁਜੋਪਤਸਾਹੀਕਰਦੇਹੈਨਿ
ਐਬੁਰਿਆਂਖੀਕਰਦੇਹਨਾ॥ਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਭੀਨਹੀਸਿਮਰਦੇ॥
ਕਹਦਿਖਾਂਉਨਾਂਕਦੁਨਪਾਪਕੀਤੇਹੈਨਜੋਪਾਤਸਾਹੀਭੀਕਰਹਿਅ
ਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇਭੀਨਾਤਰਹਿ॥ਤਬਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉ
ੜੀਕਹੀ॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਇਕਨਾਰਖੀਅਹਿਨਾ
ਉਸਲਾਰ॥ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਿਆ॥ਹੋਪੰਡਿਤਇਕਿਆਵਤੇਹੈਨਿਇ
ਕਜਾਤੇਹੈਨਾ॥ਇਕਸਾਹਇਕਿਪਾਤਸਾਹਹੈਨਾ॥ਇਕਉਨਾਕੇਅਗੈਭਿ
ਖਿਆਮਾਂਗਖਾਤੇਹੈਨਾ॥ਪਰਸੁਣਹੋਪੰਡਿਤਜੋਅਗੈਗਊਆਂਜਾਂਵਹਿ
ਗੇਜੋਇਹਾਂਸੁਖੁਕਰਤੇਹੈਂਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਨਾਹੀਸਿਮਰਤੇ॥ਤਿਨਕਉ
ਐਸੀਸਜਾਇਮਿਲੈਗੀਜਿਸੀਕਪੜੇਕਉਧੋਬੀਦੇਤਾਹੈ॥ਅਰੁ
ਤੇਲੀਤਿਲਾਂਕਉਦੇਤਾਹੈ॥ਅਰੁਚਕੀਦਾਣਿਆਂਕਉਦੇਤੀਹੈ

ਐਸੀਸਜਾਇਪਾਵਦੇਹੈ॥ ਨਰਕਕੁੰਡਨੋਲੇਸੁਟੀਅਹਿਰੈ॥ ਅਰੁਜੋਪੁੰ
ਨੇਸਰਕਉਸਿਮਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਭਿਖਿਆਮੰਗਖਾਤੇਹੈਂ॥ ਉਨਕਉਦਰ
ਗਾਹਵਿਚਵਡਿਆਈਮਿਲੈਗੀ॥ ਤਬਪੰਡਿਤੁਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗਇਆ
॥ਕਹਿਓਸੁਏਹੁਕੋਈਵਡਾਭਗਤੁਹੈ॥ ਤਬਫੇਰਿਪੰਡਿਤਕਹਿਆ ਨਾਨਕਤੂ
ਜੋਐਸੀਆਂਗਲਾਂਕਰਦਾਹੈਸੋਕਿਉਕਰਦਾਹੈ॥ ਅਜੇਤਾਂਬਾਲਕੁ
ਹੈਂ॥ ਕਛੁਮਾਤਪਿਤਾਇਸਤ੍ਰੀਕੁਟੰਬਕਾਸੁਖੁਦੇਖੁ॥ ਅਜੇਤੇਰੀਕਿ
ਥੋੜੀਊਮਰਹੈ॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਚਉਥੀਪਉੜੀਕਹੀ॥ ਜੋਤੇਰੇਗੁਰੁ
ਅਗਾਲਾਖਪਖਪਛਿਪੇਦੇਹਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਬਾਬੈਕਹਿਆ॥ ਹੇ
ਪੰਡਿਤਉਸਸਾਹਿਬਕਾਐਸਾਕੁਦਰਤਿਹੈ॥ ਜੋਮੇਰੀਦੇਹਤਉਮਾਨੋਹ
ਇਕਸਾਈਹੈ॥ ਜੋਈਹਾਂਖਾਨਸੁਲਤਾਨਕਹਾਸੀਦੇਸੇਖੇਤੀਅਹਿ
ਖਾਕਹੋਇਗਏ॥ ਜਿਨਕਾਅਮਰੁਮੰਨੀਦਾਥਾ॥ ਜੇਸਕਦਰਾਪਿ

ਖਸੀਤੁਮਾਨੁਹੋਤੀਬਖਸਿਏਭੀਉਠਿਗਏ॥ਸੁਣਿਹੋਪੰਡਿਤਮੈਕੂੜਾਸਨੇਹੁ
ਕਿਸਸਉਕਰੀ॥ਹਮਭੀਉਠਿਜਾਹਿਗੇ॥ਹਮਾਤਿਸਕੀਬੰਦਗੀਕਰਿ
ਹਿਜੋਕੋਈਜੀਉਦੇਵੈਗਾ॥ਫਿਰਇਸਸੰਸਾਰਸਿਉਕੂੜਾਨੇਹੁਕਿਆ
ਕਰੀ॥ਤਬਪੰਡਿਤਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗਇਆ॥ਨਮਸਕਾਰੁਕੀਆ॥ਜੋਕੋ
ਈਪੂਰਾਹੈ॥ਜੋਤੇਰੈਆਤਮੇਆਉਦੀਹੈਸੋਕਰੁ॥ਤਬਬਾਬਾਘ
ਰਆਇਬੈਠਿਰਹਿਆ॥ਬੋਲਹੁਵਾਹਗੁਰੂਜੀ॥
ਤੈਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰਦੀਕਿਰਤਕੰਕਾਲੂਨੈਨਾਨਕਨੂਕਹਿਆ॥ਜਾਮਾਹੀ
ਆਂਘਰਦੀਆਂਮਹਿਚਾਰਿਲਿਆਉ॥ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਹੀਆਂ
ਲੈਕਰਿਬਾਹਰਿਗਿਆ॥ਜਾਗਇਆ॥ਤਾਂਚਰਾਇਕਿਧਿਆਨਿਆ
ਆਇਆ॥ਫਿਰਿਅਗਲੈਦਿਨਿਗਇਆ॥ਤਾਂਮਹੀਂਛ
ਡਕੈਕਣਕਦੈਬੰਨੈਸੁਤਾ॥ਤਬਮਹੀਜਾਇਕਰਿਕਣਕਨੂਪਈਆਂ

ਕਟਕਉਜਾੜਿਦੂਰਕੀਤੀਆ।ਤਬਬਾਇਕਭੰਡੀਰਜਪੂਤੁਥਾ।ਕਲਕ ੫
ਵਾਲਾ।ਓਹੁਆਇਗਇਆ।ਉਨਿਭਟੀਕਹਿਆ।ਭਾਈ
ਆਵੈਤੈਜੋਖੇਤਉਜਾੜਿਆਆਸੁਕਿਉਉਜਾੜਿਆ।ਇਸਉ
ਜਾੜੇਕਾਜਬਾਬੁਦੇਹੁ।ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਭਾਈ
ਪਾਵੈਤੇਰਾਕਛੁਨਾਹੀਉਜਾੜਿਆ।ਕਿਆਹੋਆ [illegible]
ਕੈਨੇਮਹਿਮੂਹੁਪਾਇਆ।ਖੁਦਾਇਮੋਵਿਚਬਰਕਤਪਪ
ਤਸੀ।ਤਭੀਉਹੁਰਹੈਨਾਹੀ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਨਾਲਿਲੜਨਿਲਗਾ
।ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੈਭੰਟੀਝਗੜਦੇਝਗੜਦੇਰਾਇਬੁਲਾਰ
ਪਾਸਗਏ।ਤਬਰਾਇਬੁਲਾਰਕਹਿਆ।ਇਹੁਦੇਵਾਨਾਹੈ।
ਤੁਸੀਕਾਲੂਸਦਾਇਹੁ।ਤਬਕਾਲੂਸਦਾਇਆ।ਰਾਇਬੁਲਾ
ਰਕਹਿਆ।ਕਾਲੂਇਸੁਪੁਤ੍ਰਨੂਸਮਝਾਇਦਾਕਿਉਨਾਹੀ।

ਜੋ ਪਰਾਇ ਖੇਤੀ ਉਜਾੜਦਾ ਹੈ ਭਲਾ ਦੇਵਾਨਾ ਕਰਿ ਛਡਿਆ
ਹੈ ਭਾਈ ਆਵੇ ਇਹੁ ਉਜਾੜੂ ਜਾਇ ਕਿ ਰਿਦੇ ਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ
ਏਹੁ ਤੁਰਕਾਂ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਸੀ ॥ ਤਬ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਉਮਾਰਿਆ ਕਰੀ ਏਹੁ ਅਜੈ ਭੀ ਦਿਵਾਨਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਰਾ
ਇ ਬੁਲਾਰ ਆਖਿਆ ਮਤਿ ਰੇ ਤਾਈ ਗੁਨਾਹੁ ਬਖਸਿਆ ॥
ਸਿ ਪਰੁ ਏਸ ਦਾ ਉਜਾੜਾ ਭਰਿ ਦੇਹੁ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਜਾਇ ਦੇਖਹੁ ॥ ਖੇਤੁ ਕਿਛੂ ਨਾਹੀ ਉਜੜਿਆ ॥ ਤਬ ਭਟੀ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਖੇਤੁ ਉਜਾੜਿਆ ਹੈ ॥ ਮੈ ਮੁਠਾ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਤਪ
ਵਸੁ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਤੁਰਕਾਂ ਪਾਸ ਵੈਂਦਾ ਹਾਂ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਆਖਿਆ ਜਾ ਦੀਵਾਨ ਭਲਾ ਮਤਿ ਜੇ ਇਕੁ ਪਠਾਵਉ ਕਿਆ ਹੋ
ਵੈ ਤਉ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜਕੇ ਦੇਖਹੁ ॥ ਤਬ ਰਾਇ

ਬੁਲਾਰਆਪਣੇਧਿਆਦੇਕੇਨੋਜੇਜੇਜਾਹੁਦੇਖਾਨਿਤਾਂਸਾਬਤੁ ੬
ਖੜੀਹੈ ਇਕੁਪਠਾਭੀਨਾਹੀਵਿਗੜਿਆ ॥ ਤਾਂਬਾਬੈਸ
ਬਦੁਕੀਤਾਰਾਗੁਸੂਹੀਵਿਚ ਜੇਰੀ ਹੋਵੈਜੇਰਹੋਵੈਤੇਗੀਹੋਵੈਖਾਇ
॥ ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਰੁਖੀਬਿਰਖੀਜਾਇਉਦਾਸਰ
ਹੈ ਤਬਇਕਦਿਨਬਾਬਾਬਾਗੋਂਵਿਚਜਾਇਸੁਤਾ ਧੁਪਰੁਦਿ
ਨੁਲਥਾਉਠੇਨਾਹੀ ਤਬਰਾਇਬੁਲਾਰਸਿਕਾਰਗਇਆਥਾ
ਆਵਦਾਆਵਦਾਜਬਬਾਗੋਵਿਚਆਇਆਤਾਂਕੋਈਦ
ਰੇਖਤਹੇਠਸੁਤਾਪਇਆਹੈ ਧੁਪਰੁਜਾਇਦੇਖੇਤਾਂਹੋਰਨਾਂਦ
ਰਖਤਾਂਦਾਸਾਇਆਫਿਰਗਇਆਹੈ ਅਰੁਉਸਦਰਖ
ਤਦਾਸਾਇਆਖੜੂਹੈ ਤਬਰਾਇਬੁਲਾਰਆਖਿਆ
ਸਇਸਨੂਉਠਾਵਹੁ ਜਬਉਠਾਇਆਤਾਦੇਖੇ ਨੂੰਦਾਪੂ

ਤੂਹੈ । ਤਬ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਆਖਿਆ । ਪਾਰੋ ਕਲਵਾਲੀ ਕੁਗਿ
ਲਾਰਿ ਠਿਆ ਅਰੁ ਇਹੁ ਭੀ ਦੇਖਹੁ । ਇਹੁ ਖਾਲੀ ਪਾਹੀ ਤਬ ਬਣਟੀਪ
ਰਆਇਆ । ਆਇ ਕੈ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਾਇ ਓਸੁ ਆਖਿਓ
ਸੁ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਇਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਿਉ ਮਾਰਦੇਂਦਾ ਹੋਵਦਾ ਹਿ । ਇਹੁ ਮਹਾ
ਪੁਰਖੁ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਸਦਕਾ ਮੇਰਾ ਸਹਰੁ ਵਸਦਾ ਹੈ । ਕਾਲੂ ਤੂੰ
ਭੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹੈਂ । ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਨਿਹਾਲੁ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਹਰ ਵਿ
ਚਿ ਇਹੁ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਖੁਦਾ
ਇ ਕੀਆਂ ਗਲਾਂ ਖੁਦਾਇ ਜਾਣੈ । ।।
ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਬੇਟਾ ਤੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਸੀ ਦੇਖਿਆ ਸੁਣਿਆ ਨ
ਕੇਹਾ ਕੁ ਹੈ । ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ । ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਨਾ ਡਿਠ
ਹੈ ਤਿਨਾ ਸਲਾਹਿਆ ਹੈ । ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਸਬਦੁ ਉਠਾਇਆ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ । ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ।

।ਤਬਬਾਬਾਜੀਚੁਪਕਰਰਹੇ।ਬੈਠੇਸੋਤਿਆਤਾਆਈਲਗੀ। ੧
ਉਪਦੇਸਣਿ।ਆਖਿਓਸੁਖੋਟਾਚਾਰਿਦਿਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਦੇਹਾ।
ਅਤੇਉਠੀਖਤ੍ਰਾਣੀਹੋਰਿ।ਕਪੜੇਲਾਇਕਰਿਗਾਲੀਕੂਚੀਫਿਰ
।ਜੋਵਿਸਾਹੁਹੋਵੈਤਿਨੇਕਾਨੋ।ਤੁਸਭੁਕੋਈਆਖੈਜੋਕਾਲੂਦਾਪੁਤ੍ਰ
ਦੀਵਾਨਾਹੋਇਆਹੈ।ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ।ਸਬਦੁ।ਰਾਗੁਆਸਾ
ਵਿਚ॥ ।ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਜਾਉ।ਤਬਮਾਤਾਉਠਗਈ।ਜਾਇ
ਖਬਰਕੀਤੀਪਰਵਾਰਵਿਚ।ਤਸਾਰਾਪਰਵਾਰੁਸਭੁਕੁਟੰਬੁਬੇਦੀਆਂਕਾਲ
ਗਾਝੂਰਣਿ।ਆਖਣਲਗੇਜੋਵਡਾਹੈਰੂਹੋਇਆ।ਜੋਕਾਲੂਦਾਪੁਤ੍ਰਦਿਵ
ਨਾਹੋਇਆ।ਤਾਫੇਰਬਾਬਾਮਹੀਨੇਤਿਨਖਾਵੈਪੀਵੈ।ਕਿਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਸਾਰਾ
ਪਰਵਾਰੁਓਦਰਗਇਆ।ਸਭੇਲਗੇਆਖਣਿਕਾਲੂਨੂੰਤੈਂਕਿਆਬੈਠਾਹੈਂ
ਜੋਦਾਪੁਤ੍ਰਪਾਇਆਹੈ।ਤੂੰਕੋਈਵੈਦੁਬੁਲਾਇ।ਕਿਛਦਾਰੂਕਰੈਲਗੁਹੈ

ਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਚੰਗਾਹੋਇਗਾ।ਤਬਕਾਲੂਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆ।ਜਾਇਕੈਵੈਦੁਸਦਿ
ਲਿਆਇਆ।ਤਬਵੈਦੁਆਇਆ।ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਬਾਂਹਿਪਕੜਿ
ਲਾਗਾ।ਨਾੜੂਕਾਦੇਖਨ।ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਬਾਂਹਿਛਿਕਾਇਲੀਆਪਰਿਬਕਿ
ਕੈਉਠਿਬੈਠਾ।ਆਖਣਿਲਗਾਰੇਵੈਦਾਤੂੰਕਿਆਕਰਦਾਹੈਂ।ਤਾਂਵੈਦਕਹਿ
ਆਜੋਤੇਰੈਆਤਨਮੈਰੋਗੁਹੋਵੈਸੋਦੇਖਦਾਹਾਂ।ਤਾਂਬਾਬਾਹਸਿਆ।ਸਲੋਕੁ
ਵੈਦੁਬੁਲਾਇਆਵੈਦਗੀਪਕੜਿਢੰਢੋਲੈਬਾਹ।ਸਇਕਮਲਾਰਵਿਚਸ
ਬਦੁਕੀਤਾ।ਭੂਲੇਵੈਦੁਨਦਾਭੁਲਾਇਆ।   ਤਬਵੈਦੁਡਰਿਹਟਿਖੜਾ
ਹੋਇਆ।ਵੈਦਆਖਿਆਕਾਈਹਿਏਸਨੂਰੋਗੁਕਛੂਨਾਹੀ।ਤੁਸੀਏਨੋ
ਤਾਮਤੁਕਰਹੁ।ਏਹੁਪਰਦੁਖਭੰਜਨੁਹੈ।ਤਬਵੈਦੁਨਮਸਕਾਰੁਕਰ
ਦਾਹੋਇਆ।ਤਬਬਾਬੇਸਬਦੁਉਠਾਇਆ।ਰਾਗੁਗਉੜੀਖੀਤੀ
ਕਿਤਕੀਆਈਬਪਾਕਿਤੁਵੇਰਾ।

ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਐਤੁ ਲਵੰਡੀ ਤੇ ਪਰਵਾਰ ਭਾਈਆਂ ਬੀਬੀ ਪਾਸੋ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰ ਨੋ ਗਏ ਆਣੇ ਨਾਲਿ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲਿ ਦੌਲਤਖਾਨ ਪਾਸ ਲੈ
ਗਇਆ ਜੈਰਾਮੁ ਖਾਨੁ ਦੇਖਕੈ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾ ਕਹਿਆ
ਮੇਰਾ ਕੰਮੁ ਇਸ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੋ ਏਹੁ ਖੂਬੁ ਹੈ ਭਲਾ ਲੋਕੁ ਨਜਰ ਆਵਦਾ
ਹੈ ਤਉ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਕੰਮੁ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦਿਤਾ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁ
ਨਾ ਅਗੇ ਤਿਪਾਰਸੁ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਲੂਫਾ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸ
ਭ ਦੇਵੈ ਰਖਾਏ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਵੈ ਉਤੋਂ ਪਿਛੋ ਮਰਦਾਨਾ
ਭੀ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਆ ਅਮੁ ਬਾਬੇ ਦੀ ਰਸੋਈ ਹੋਵੰਦਾ ਸਭ ਕੋ ਆਇ ਬ
ਹਿੰਦਾ ਛੇ ਰਾਤ ਕੋ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਾ ਪਹਰੁ ਰਾਤ ਰਹੰਦੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਸਨਾ
ਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਦਰਿਆਇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਾ ਜਾਂ ਪਰਭਾਤ ਹੋਇ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਪਾ
ਹੈ ਤਿਲਕ ਕਢਾਇ ਕਰ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਲਿਖਣ
ਬਹੰਦਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਾ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਨ ਜਾਨਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸੇਵਕ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ
ਸੀ ਨਾਲਿ ਕੀਤੋ ਕਪੜੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਿਸ ਪਾਸ ਜਾਇ ਦਰਿਆ ਵੜੇ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਮੇਸ

ਰਦੀਨਾਲਿਸੇਵਕਲੈਗਏਸਦਰਗਹਪਰਮੇਸਰਕੀਸੇਵਕਾਂਜਾ
ਇਅਰਜੁਕੀਤਾਜੀਉਨਾਨਕਹਾਜਰੁਹੈਤਬਸਚੀਦਰਗਾ
ਹਦਰਸਨੁਹੋਆਸਾਹਿਬੁਮਿਹਰਵਾਨੁਹੋਇਆਤਬਉਹੁਕ
ਮਅੰਤਦਾਰਕਪੜਿਆਂਉਤੇਖੜਾਅਹਾਸਉਨਕਹਿਆਨਾਨਕ
ਦਰਸਆਈਵਿਚਪਾਇਆਅਹਾਤਿਕਾਸੈਉਸਹਿਖਾਨਾਪ
ਸਆਈਕਹਾਤਬਖਾਨੁਅਮਦਾਰੁਹੋਇਕੈਬਾਹਰਿਆਇਆ
ਦਰਿਆਉਪਰਸਲਾਹਬੁਲਾਏਬੁਲਾਏਜਾਨਬੈਧਿਧਾਈਆ
ਸਲਾਹਸੈਧਬਕੈਲਧੇਨੂਦਲਗਿਰਿਹੋਆਬਹੁਤਸੋਰਬਲਾਵਸੋਰਬਾ
ਆਰਿਆਪਰਮੇਸਰਕੈਹੋਏਜੋਨਾਨਕਹਾਜਰੁਹੈਤਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਕਟੋਰਾ
ਭਰਿਮਿਲਿਆਜਾਸਇਹੁਮੇਰੇਨਾਉਦਾਪਿਆਲਾਹੈਤਬਬਾਬੇਜੀਤਸਲੀ
ਮਕੀਤੀਪਿਆਲਾਪੀਤਾਸਾਹਿਬੁਮਿਹਰਵਾਨੁਹੋਇਆ
ਵੈਆਇਕੈਸੇਵਾਨਾਉਜਪਾਇਆਹਜਗਤਵਿਚਸਬਹੁਨਾਨਕਤਸ
ਲੀਮਕੀਤੀਤੁਸੁਖਾਹੋਇਆਤਬਹੁਕਮੁਹੋਆਨਾਨਕਮੇਰੇਨਾਮਦੀ
ਵਡਿਆਈਕਰਿਹੋਕੈਤਬਬਾਬਾਜੀ ... ਗਾਵਣੁਲਾਗਾਹੁਸੀ

ਰਾਗੁ ਹੋਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਨਾਕੋਟਿਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ॥ ਤਬ ਫਿਰ
ਆਵਾਜੁ ਹੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹੈ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਕਰੁ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਜਪੁ ਆਦਿ ਸਚੁ
ਤਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾ
ਉ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰੋਪਾਉ ਮਿ
ਲਿਆ ॥ ਆਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ॥ ॥
ਤਬ ਆਗਿਆ ਉਸ ਸੇਵਕ ਕਉ ਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਕਉ ਉਸੀ ਘਾਟ ਪਹੁਚਾਵਹੁ
ਤਬ ਉਸੀ ਘਾਟ ਪਹੁਚਾਇਆ ॥ ਨਿਕਲਿਆ ਆਇਆ ॥ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ
ਰੋਇਹੁਤਾ ਦਰੀਆਇ ਵਿਚਿ ਪਇਆ ਹਾ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥਹੁ ਨਿਕਲਿ ਪੈਦਾ ਹੂ
ਆ ॥ ਤਾਂ ਤੈਆ ਆਇਕੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡੇਰਾ ਲੁਟਾਇ ਦੀਆ ॥ ਲੋਕ ਕਠੇ ਹੋਏ
ਦੇਖਣੁ ਆਇਆ ॥ ਕਹਿ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ॥ ਤਬ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿ
ਆ ਦਰੀਆਇ ਵਿਚਿ ਪਇਆ ਆਹਾ ॥ ਤਿਥੈ ਚੋਟ ਖਾਧੀ ॥ ਖਾਨ
ਦਲ ਕੀ ਰੂਹੋਇਆ ॥ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਬ ਫਿਰਿ ਇਕ ਕੁਪੀਨ ਲਖੀ

ਤੇਕਹਾਨਿਨਾਕੋਈਹਿੰਦੂਹੈਨਮੁਸਲਮਾਨੁਹੈ॥ਤਬਲੋਕਾਂਜਾਇਖਾਨਜੋਗ੍ਹ
ਕਹਿਆਜੋਬਾਬਾਐਉਂਆਖਦਾਹੈਹਿੰਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨੁ॥ਤਬ
ਖਾਨਕਹਿਆਇਸਕੈਖਿਆਲਨਾਹੀਪਉਣਾਏਹੁਫਕੀਰੁਹੈ॥ਤਬ
ਇਕੁਕਾਜੀਨੇੜੈਬੈਠਾਥਾਉਨਿਕਹਿਆਖਾਨਜੀਇਹੁਅਜਬੁਕਿਉ
ਆਖਦਾਹੈ॥ਜਿਕੋਹਿੰਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨੁਹੈ॥ਤਬਖਾਨਕਹਿਆਤਾਂਆ
ਦਮੀਆਇਆਕਹਿਆਨਾਨਕਤੇਰੀਤਾਂਈਖਾਨੁਬੁਲਾਇਦਾਹੈ॥
ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਾਮੈਤੇਰੇਖਾਨਕੀਕਿਆਪਰਵਾਹਪਈਹੈ॥ਤਬਲੋਕਾਂ
ਕਹਿਆਇਹੁਕਮਲਾਦਿਵਾਨਾਹੋਇਆਹੈ॥ਤਾਂਬਾਬੇਕਾਮਰਦਾ
ਨਿਆਂਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਰਬਾਬੁਵਜਾਇਆਰਾਗੁਮਾਰੂਕੀਤਾ॥ਕੋਈ
ਆਖੈਭੂਤਨਾ॥ ॥ਫੇਰਖਾਨਪਾਸਗਏ॥ਖਾਨਕਹਿਆ
ਮੇਰੀਕਮਬਖਤੀਜੋਤੁਧਜੇਹਾਬਜੀਰਫਕੀਰੁਹੋਵੈ॥ਤਬਖਾਨਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਨੂੰਆਪਣੇਪਾਸਬਹਾਲਿਆ॥ਅਮਰੂਕਹਿਉਸਰੇਕਾਜੀਕਾਈਬਾਤਪੁਛਿ
ਤਾਂਪੁਛਿਨਾਹੀਤਾਂਏਹੁਬਹੁਤੁਸੁਖਨਕਰੈਗਾਨਾਹੀ॥ਤਬਕਾਜੀਕਹਿਆ
ਬਾਬਿਆਜੋਕਹਿਦੇਹੈਨਾਹਿੰਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨਾਤੈਕਿਆਪਾਇਆਹੈ॥
ਬਾਬੇਸਬਦੁਕੀਆ॥ਅਲੋਕਾਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵਣੁਕਠਨੁਹੈ॥ਮਾਨੁ

ਤਬਬਾਬੈਏਹੁਸਲੋਕੁਦਿਤਾ।ਤਬਕਾਜੀਪੰਡਤਨੂੰਹੋਇਆ।ਤਬਸੁਦੇਕਸੂਬਾਹਿਬੀ
ਸਿਵਾਜਗੁਜਾਰਨਰਾਏ।ਸਾਨਕਜੀਭੀਗਏ।ਤਬਕਾਜੀਸਭਨਾਂਕੈਅਗੈਖੜਾ
ਹੋਇਆ।ਨਿਮਾਜਗੁਜਾਰਣੇਕਉ।ਬਾਬਾਕਾਜੀਵਲਦੇਖਕੈਹਸਿਆ।ਜਾਕਾਜੀਐ
ਦੇਖਿਆਜੋਨਾਨਕਹਸਦਾਹੈ।ਤਬਨਿਵਾਜਕਰਕੈਆਏ।ਤਬ
ਕਾਜੀਖਾਨਕੂਕਹਿਆ।ਮੁਸਲਮਾਨਕੀਤਰਫਦੇਖਿਦੇਖਿਹਿੰਦੂਹਸਦਾ
ਸੀ।ਤੂੰਆਪਦਾਸਿਆਣਾਹੈਨਾਨਕੂ।ਤਬਖਾਨਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਜੀ
ਕਾਜੀਕਿਆਕਹਦਾਹੈ।ਤਬਬਾਬੇਕਹਿਆ।ਕਾਜੀਕੀਸਕਿਆਪਰਦਾ
ਰਖਦਾਂਹਾਂ।ਪਰੁਕਾਜੀਕੀਨਿਵਾਜਖੁਦਾਇਨਹੀਪਈ।ਅੰਦੇਸਕਰਕੇਹਸਿਆ
ਥਾ।ਤਬਕਾਜੀਕਹਿਆਖਾਨਜੀਏਹੀਤਕਸੀਰਜਾਹਰਕਰੈ।ਤਬਬਾਬੈ
ਕਹਿਆ।ਖਾਨਜੀਆਏਹਾਸਿਕੇਜਪਰਖਣੂਬਾਸਾਨੂੰਠੇਰਿਨਬਾਸਧੋਣੀ
ਨਕੀਸੂਈਥੀ।ਵਛੇਰੀਜਮੀਥੀ।ਵੇਹੜੇਵਿਚਖੂਹੀਥੀ।ਏਸਕਉਡਰਾਇਆਸੁ
ਵਛੇਰੀਖੂਹੀਵਿਚਪਵੈ।ਇਸਕਾਮਨੁਉਥੈਥਾ।ਕਾਜੀਆਪਣੀਪਿਧੀਹੋਇਆ।ਆਨੂੰ
ਕਾਜੀਪਤੀਣਾ।ਤਾਂਬਾਬੈਸਲੋਕੁਦਿਤਾ।ਮੁਸਲਮਾਨੁਸਦਾਵੈ
ਆਪੁ॥

ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਕਾਜੀ ਮੁਹਿ ਡਿਠੀ ਖਾ ਲਖਦਿਆ ਮਾਰ ਬ ਮੁਕਦਮ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਰਹਿਆ
ਯਖਾਨੁ ਬੋਲਿਆ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਨੂ ਪਹੁਚਾ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਪੁਛਣਿ ਫਕੀਰੁ
ਕਮੀਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜਿਤੁ ਦਲਿ ਬਾਬਾ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਤਿਤੁ ਦਲਿ ਸਭ ਕੋਈ ਸ
ਲਾਮੁ ਕਰੈ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ: ੧ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ
ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ
ਸੇਖ ਸਜਣ ਦੈ ਗਏ ਘਰਿ ਜਾਇ ਇਕਸੋ ਉਸਕਾ ਘਰੁ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਆਹਾ ॥
ਅਤੈ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰਾ ਆਹਾ ॥ ਅਤੈ ਮਸੀਤ ਭੀ ਬਣਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਆ
ਵੈ ਤਾਂ ਠਾਕੁਰਦੁਆਰੈ ਰਖੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਸੀਤ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ॥ ਤੁਵਸੈ
ਬਹੁਤੁ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜਾਂ ਰਾਤਿ ਪਵੈ ਤਾਂ ਆਖੈ ਚਲਹੁ ਜੀ ਸਵਹੁ ॥ ਅੰਦਰ
ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਖੂਹੀ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਮਾਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜਾਂ ਸੁਬਾਹ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਤਸਬੀ
ਹਥਿ ਲਏ ਮੁਸਲਾ ਪਾਇ ਬਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਅਤੈ ਮਰਦਾਨਾ ਗਏ
ਖਿਦਮਤ ਬਹੁਤੁ ਕੀਤੀ ਆਸਾ ॥ ਅਤੇ ਆਪਣਿਆ ਮਾਲੋ
ਕਾਂ ਨੋ ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਪਲੈ ਬਹੁਤੁ ਦੁਨੀਆ ਹੋਵੇਗੀ ॥

ਗ ਜਿਸ ਬੰਦੇ ਮੁਹ ਉਪਰ ਆਂਸੀ ਤਿਨੂੰ ਕਹੋ ਸੋਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਫੈਲੁ ਕਰਕੈ ਫਕੀਰੁ ਹੋ ੧੧
ਗਇਆ ॥ ਤਾ ਫਿਰ ਰਾਤਿ ਪਈ ਤਬ ਆਖਿਓਸੁ ਸਉ ਰਹੁ ਜੀ ਸੁਵਿਹੁ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆ
ਖਿਆ ਸਜਣਾ ਏਕਸ ਬਦੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਆਖਿ ਕਰ ਸੁਵਿਹਗੇ ॥ ਸੇਖ ਸ
ਜਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਹੋਵੈ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਤਾ ਤਬ ਬਹੁਤੇ ਗਦਰ ਦੀਜਾ
ਦੀਹਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਬ ਮਰ
ਦਾਨੈ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ॥ ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ॥
॥ ਤਬ ਸਜਣ ਕਾਸਦ ਕਾ ਬੁਧਿ ਹੋਇਆ ਆਈ ਗਜਬ ਵੀਚਾਰੇ ਤਾ ਸਭੁ ਗੁਣ
ਮੇਰੇ ਹੀ ਸਾਹੀ ਹੋਇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਬ ਉਠਿ ਕਰਿ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ॥ ਪੈਰ ਚੁਮਿਆ ॥ ਨਾ ਸੁਆ
ਖਿਓਸੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੁਨਾਹ ਫਦਲੁ ਕਰ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ॥ ਸੇਖ ਸਜਣ ਖੁਦਾ
ਇ ਕੈ ਦਰਿ ਦੁਹ ਗਲੀ ਗੁਨਾਹ ਫਦਲੁ ਹੋਹੈ ਹੈਨਾ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਸਜਣ ਅਰਜੁ
ਕੀਤੀ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਏਹੀ ਗਲ ਕਰਹੁ ਜਿਨੀ ਗਲੀ ਗੁਨਾਹ ਫਦਲੁ ਹੋਨਿ ॥
ਤਬ ਗੁਰੂ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਸਚੁ ਕਹੁ ॥ ਤੈਖੁ ਨ ਕਿਤੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨਾ ॥
ਤਬ ਸੇਖ ਸਜਣ ਗਲ ਕਾਸ ਚੁ ਬੋਲਣੁ ਮਸਹੂਰੀ ਕਿਆ ਹਉ ॥ ਤਬ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਸਤੁ ਆਂਦੀ ਵਸਤੁ ਤੇਰੇ ਹੈ ਸੋ ਪਿੜਿਆ ਆਉ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਸਜਣ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਆ ॥
ਵਸਤੂ ਆਣਿਆ ॥ ਲੁਟਾਇ ਦੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਦਿਤੀ ॥ ਗੁਰੂ ... ਜਾਹਰ ॥

ਸਾਊਧਰੀਕੁਹੋਇਆ। ।ਤਬਬਾਬਾਤੇਮਰਦਾਨਾਰਹੰਦੇਰਹੇ

।ਜਾਇਦਿਲੀਨਿਕਸੇ।ਤਬਦਿਲੀਕਾਪਾਤਸਾਹੁਸੁਲਤਾਨੁਇਬ੍ਰਹਮਬੇਗੁਥਾ।
ਊਹਾਂਜਾਇਰਹੇਮਹਾਵਤਾਂਦੇਡੇਰੇ।ਉਨਾਖਿਜਮਤਬਹੁਤੁਕੀਤੀ।ਤਬਇਕੁਹਾਥੀਉ
ਨਾਕਾਮੂਆ।ਲੋਕਰੋਦੇਪਿਟਦੇਆਇਗਏ।ਤਾਬਾਬੇਪੁਛਿਆਤੁਸੀਕਿਉ
ਰੋਦੇਹੋ।ਤਬਉਨਾਅਰਜੁਕੀਤਾਜੀਹਾਥੀਦੇਪਿਛੇਰੋਦੇਹਾਂਜੀ।ਤਬਬਾਬੇਆ
ਖਿਆਹਾਥੀਕਿਸਦਾਥਾ।ਖੁਦਾਕਾਕੈਪਾਤਸਾਹਕਾਥਾ।ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ
ਤੁਸੀਕਿਉਰੋਦੇਹੋ।ਤਾਂਉਨੀਆਖਿਆਜੀਸਾਡਾਰੁਜਗਾਰਥਾ।ਤਬਬਾਬੇ
ਆਖਿਆਹੋਰੁਰੁਜਗਾਰੁਕਰਹੁ।ਤਬਉਨੀਕਿਹਾਜੀਬਹੁਤੀਬੀ।ਬਰਸਖਾਧੇ
ਖਾਂਦੇਸੇ।ਤਬਬਾਬਾਮਿਹਰਵਾਨਹੋਇਆ।ਆਖਿਓਸੁਜੇਏਹੁਹਾਥੀਜੀਵੈ
ਤਾਂਰੋਵਨਾਹੀ।ਆਖਿਆਜੀਮੂਏਕਿਥੇਜੀਵਨਾ।ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ
ਜਾਇਕੈਮੂਹੁਉਪਰਿਹਥੁਫੇਰਹੁ।ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਹਕੇ।ਤਬਉਨੀਆਗਿਆਮੰ
ਨੀ।ਜਾਇਹਥੁਫੇਰਿਆ।ਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆ।ਤਬਪਾਤਸਾਹਕੋਖਬਰਪ
ਹੁਚੀ।ਆਖਿਸੁਣਾਇਆ।ਤਬਸੁਲਤਾਨੁਇਬ੍ਰਹਮਬੇਗੁਥਾ।ਹਾਥੀਉਪ
ਰਿਚੜਿਕਰਿਦੀਦਾਰੁਕਉਆਇਆ।ਆਇਬੈਠਾਆਖਿਓਸੁਏਦਰਵੇ
ਸਾਇਹੁਹਾਥੀਤੁਸੀਜੀਵਾਇਆਹੈ।ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਮਾਰਣਜੀਵ

ਲਣਵਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਹੈ॥ ਅਤੈ ਦੂਆ ਆਇ ਫਕੀਰਾਂ ਰਹਮ ਅਲਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ੧੨
ਪਾਤਸਾਹ ਆਖਿਆ ਆਗੈ ਵਿਖਾਲ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਰੋਜੀ
ਵਾਲੇ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਤਬ ਹਾਥੀ ਮਿਰਗ ਜਾ ਬਹੁ
ਕ੍ਰਿ ਪਾਤਸਾਹ ਆਖਿਆ ਜੀਵਾਲਹੁ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਲੋਹਾ ਅਗਨਿ ਵਿ
ਚ ਤਪਕੈ ਲਾਲੁ ਹੋਵਦਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਓਹੁ ਰਤੀ ਹਥ ਪਰਗਿ ਫਿਰਤਾ ਨਾਹੀ॥ ਅਤੈ ਅਠ
ਹੂਕੇ ਵਿਰਤੀ ਰਹਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵਿਚ ਫਕੀਰ ਲਾਲ ਹੋਏ ਹੈਨਾ॥ ਖੁਦਾ
ਇ ਦੀ ਸੁਟੀਉ ਨਾਲੁ ਨਾ॥ ਪਰ ਉਨਾ ਕੀ ਸੁਟੀਉ ਨਾਲੁ ਰਹੀ॥ ਤਬ ਪਾਤਸਾਹੁ ਸ
ਮਝਕੈ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਬੂਲੁ ਕਰਹੁ॥ ਤਬ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਖੁਦਾਇ ਕੀ [illegible] ਬ
ਆ ਬੇਪਰਵਾਹ॥ ਅਸੀ ਤਲਬ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਬਿਅਤਲਬ ਨਕਾਇ॥ ਤਬ ਪਾ
ਤਸਾਹੁ ਸਮਝਿ ਕਰਿ ਉਠਿ ਗਇਆ॥ ਪਰ ਬਮੇਉ ਦਾਸੀ ਕੀਤੀ॥

॥ਅਗਲਿ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਥਾ॥ ਤਦਹੁ ਪਉਣ ਅਹਾਰੁ ਕਰਦਾ ਥਾ॥
॥ਪਹਰਾਵਾ ਓਥੁ ਬਸਤ੍ਰੁ ਅੰਬੂਆ ਸਾਇ ਕੁ ਪੈਰੁ ਜੁਤੀ ਇਕੁ ਬਸਤ੍ਰੁ ਚਿਟਾ ਇਕ ਪੈਰ
ਪੈਜਾਰ॥ ਗਲ ਕਫਨੀ॥ ਸਿਰ ਟੋਪੀ ਕਲੰਦਰੀ ਬਾਣਾ॥ ਮਾਲਾ ਹਡਾਂ ਦੀ ਮਥੇ
ਟਿਕਾ ਕੇਸਰ ਦਾ॥ ਤਦਹੁ ਰਾਹ ਵਿਚ ਸੇਖ ਬਜੀਦੁ ਮਿਲਿਆ॥ ਸੁਖਪਾਲ

ਵਿਚਿ ਚੜ੍ਹਿਆ ਆਵਦਾ ਆਹਾ ॥ ਉਸਕੇ ਲਸਕਰ ਨੋ ਨਾਲਿ ਛੇ ਕਹਾਰ ਥੇ ॥ ਤਬ ਓਹ
ਜਾਇ ਉਤਰਿਆ ॥ ਇਕ ਦਰਖਤ ਕੈ ਤਲੈ ॥ ਤਾ ਓਹ ਲਾਗੇ ਚਿਰਕਣ ਅਤੈ ਝੂਲਣ
ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਹੁ ਖੁਦਾਇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਹੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਹੈ ਮਰਦਾਨਿਆ ਖੁਦਾਇ ਇਕੋ ਹੈ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਜੁ ਕੀਤਾ ॥ ਆਖਿ
ਓਸੁ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹ ਇਹੁ ਕਿਸ ਕੀ ਪੈਦਾਇਸੁ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੁਖਪਾਲ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਹੋਇਆ ਆਇਆ ਆਹੈ ॥ ਅਤੇ ਓਹੁ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਉਬਾਹਣੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨਾ ॥ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਿਰਕਣ
ਲਗੇ ਅਤੇ ਝੂਲਣ ਲਾਗੇ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪੂਰਬ
ਜਨਮ ਕੇ ਤਪੀ ਏਹੋ ਤੇ ਅਬ ਹਣ ਏਨੂ ਪਾਲਾ ॥ ਤਬ ਬੁੜ੍ਹਾ ਕੇਨਾ ਲਕਾ ਅਬ ਬਾਹਿ ਮੰਡਾ
ਦੇਣ ਲਾਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਪਤੇਰਾ ਸੁਰਾਜ ਤੇਨ
ਰਕਾ ॥ ਅਤੈ ਜੋ ਕੋਈ ਆਇਆ ਆਹੈ ॥ ਸੁ ਮਾਤਾ ਦੇ ਪੇਟ ਤੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਨਿਗਾ
ਅਤੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪਿਛਲਾ ਲੇਖੁ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਓਥਹੁ
ਚਲੇ ॥ ॥ ਬਨਾਰਸੀ ਆਏ ਤਬ ਆਇ ਚਉਕ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ॥
ਤਬ ਬਨਾਰਸੀ ਕਾ ਪੰਡਿਤੁ ਚਤੁਰਦਾਸੁ ਥਾ ॥ ਸੋਇ ਸਨਾਨੁ ਕਉ ਆਇ
ਥਾ ॥ ਆਇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਤੀ ॥ ਭੇਖੁ ਦੇਖ ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ॥

ਆਖਿਓਸੁਏਨਗਤਤੇਰੈਸਾਲਗ੍ਰਾਮੁਨਾਹੀ ਤੁਲਸੀਕੀਮਾਲਾਨਾਹੀਸਿਮਰੀਣ
ਨੀਗੋਪੀਚੰਦਨਕਾਟਿਕਾਨਾਹੀ ਅਤੇਤੂਕੁਗ੍ਰਤੁਕਹਾਇੰਦਾਹੈ ਸੋਤੈਕਿਆ
ਭਗਤਪਾਈਅਹੁ ॥ ਤਬਬਾਬੈਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬੁਵਜਾਇ ਤਾਮ
ਰਦਾਨੈਰਬਾਬੁਬਜਾਇਆ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਕੀਤਾ ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮੁਬਿਪਪੂਜਿ
॥ ਤਬਫੇਰਪੰਡਿਤਕਹਿਆਹੋਭਗਤਏਹਵਸਤੁਤਾਂਕ
ਮਨਾਵਹੁ ॥
ਲਰਕਾਸਿੰਚਣਾਹੋਇਆ ਓਹੁਬਸਤੁਕਉਣਹੈਜਿਸਨਾਲਿਧਰਤੀਸਾਜੀਆ ॥
ਅਤੈਪ੍ਰਗਸੁਮਿਲੈ ॥ ੫ ਤਬਦੂਜੀਪਉੜੀਕਹੀ ॥ ੨ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਦੋਇਕਰਹੁ
ਬਸੋਲੇਗੋਡਹੁਧਰਤੀਭਾਈ ॥ ੨ ਫੇਰਿਪੰਡਿਤਪੁਛਿਆਏਭਗਤਪਰਤੀਤਤਾਂਥੇ
ਦੀਪ੍ਰਭੁਸੇਚੇਬਿਨੁਕਿਉਕਰਿਹਰੀਹੋਵੈ ॥ ਅਤੇਮਾਲੀਕਿਨੂਬਧਾਅਪਣਾਕਰ
ਜਾਣਾ ॥ ੨ ਬਾਬੈਤੀਸਰੀਪਉੜੀਕਹੀ ॥ ਕਰਹਰਹਟਮਾਲੀਟਿੰਡੁਪਰੋਵਹੁ
ਤਬਚਤੁਰਦਾਸਪੰਡਿਤਕਹਿਆਜੀਤੂਅਪਰਮਹੰਸਹੈ ॥ ਅਤੇਜੀਅਸਾ
ਤੀਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਆਕੀਮਲੀਨਤਾਬਹੁਤੁਲੋਕੀਹਨਿਆਈਆ ॥ ਤਾਂਬਾਬੈਚਉਥੀ
ਪਉੜੀਆਖੀ ॥ ਬਗੁਲੇਤੇਫੁਨਹੋਇਸਲਾਹੋਵੈਜੇਤੂਕਰਹਿਦਇਆਲ

॥ ਤਾਂ ਪੰਡਤੁ ਫੇਰ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਗਤਾ ॥
ਅਸੀ ਇਸ ਨਗਰੀ ਕੇ ਜੀ ਪਾਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾ ॥ ਕਛੂ ਇਸ ਕਾ ਭੀ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ॥
॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਪੰਡਤ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਨਾਉ ਖਿਦਰ ਆਹਾ ॥ ਜਿਸ ਪੜੇ ਤੇ ਤੇਰੀ ਦੁਆ
ਛੁਟੇ ॥ ਅਤੇ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਸੀਸਾ ਰੁਸੰਨਾ ॥ ਅਰੁ ਇਸੁ ਮੰਤੁ
ਲਏ ਤੇ ਮਹਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ॥ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਅਬ ਦੂਸਰ
ਭਾਖ ਸੁਣਾਉ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ॥ ॥ ਫੇਰ ਚ
ਤੁਰਦਾਸ ਪੰਡਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਅਸੀ ਸੀਸਾ
ਰੌਤਾਈ ਪੜਾਵਤੇ ਹਾਂ ॥ ਇਨ ਕੋ ਪਰਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਉ
ਏਸੁ ਆਖਿ ਤਿਨੂੰ ਕੇ ਅਪੜਿਆ ਆਹਾਂ ॥ ਅਰੁ ਕਦ ਨੂੰ ਦਸਤੁ ਪਕੜਾਵਦੇ
ਹੋ ਸੀਸਾ ਰੌ ਜੋਗਾ ॥ ਅਰੁ ਕਿਆ ਵਿਦਿਆ ਪਕੜਾਵਦੇ ਹੋ ਚਾਟੂਆਂ ਨੋ
ਪਾਲਾ ॥ ਤਬ ਪੰਡਤੁ ਬੋਲਿਆ ਜੀਉ ਬਚਨ ਪਾਇ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੀ ਪ
ਹਲੀ ਪਟੀ ਪੜਾਇਦੇ ਹਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੧
ਦਖਣੀ ॥ ੴ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥

॥ਤਬਪੰਡਤੁਆਣਿਪੈਰੀਪਾਇਆ ॥ਬਾਬਾਜੀਨਾਨਕਮ
ਤੇਆਏਇਕਮਜਮੇ॥ਸੁਕੇਬੋਹੜਤਲੇਜਾਇਬੈਠੇਕੋਈਬਰਸਕਾਸੀਹਸੋਹੋ
ਰਹਿਆ॥ਤਬਸਿਧਆਏਤੇਪੁਛਿਆਬਾਲਕੇਤੂੰਕਿਸਕਾਸਿਖੁਹੈ॥ਜਿਸਤੇਦੁਖ
ਆਹੈ॥ਤਬਬਾਬੇਸਬਦੁਉਠਾਇਆਸੂਹੀਵਿਚ॥ਕਉਣਤਰਾਜੀ
॥ ॥ਫੇਰਸਿਧਾਂਆਖਿਆਬਾਲਕੇਤੂਜੋਗੀਹੋਇਦਰਸਨੁਲੇਖੁਲੇ
ਹਿ॥ਤਬਬਾਬੇਸਬਦੁਕੀਤਾਰਾਗੁਸੂਹੀ॥ਜੋਗੁਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨ
ਡੰਡੈ॥ ॥ਸਬਦੁਸੁਣਿਸਿਧਾਂਆਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾ॥ਇਹੁਕੋ
ਈਮਹਾਂਪੁਰਖੁਹੈ॥ਜਿਸਕੇਬੈਠਣਿਕਰਬੋਹੜੁਹਰਿਆਹੋਇਆਹੈ॥
॥ਫੇਰਬਾਬਾਜੀਵਿਦਾਜਾਰਿਆਕੈਨੇਰੈਜਾਇਨਿਕਸੇ॥ਤਬਨਾ
ਇਕੁਬਾਹਰਆਇਬੈਠਾ॥ਉਸਕੇਘਰਪੁਤੁਹੋਇਆਥਾ॥ਅਤੇ
ਲੋਕਬਹੁਤਮਾਰਖੀਦੇਣਆਏ॥ਸਕੋਈਅਨਤਾਪਾਵੈਕੋਈਅਸੀ
ਸਾਦੇਵੈ॥ਤਬਮਰਦਾਨੇਬੈਠੇਤਮਾਸਾਦੇਖਿਆ॥ਜਾਲਹੁੜਾਦਿਨਹੋਆ
॥ਤਾਂਓਹਉਠਗਇਆ॥ਘਰਨਾਖਬਰਲਈਨਾ॥ਬਹੁਤੁਦੁਖਾਹੂਆਮਰਦਾ

ਆਖਿਓਸੁ ਜੀਵੇ ਪਾਤਸਾਹਾ। ਇਸੁ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਕੀ ਨਾਲ ਧੀਆ। ਇਸ ਦੈ ਘਰ
ਅਜੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਹੂਰਵਾਇ ਨਾਲਿ ਉਠਿ ਗਇਆ। ਪਰ
ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੈ ਘਰ ਜਾਂਵਾਂ। ਇਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦੇਦਾ ਹੈ।
ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਤਾਂ ਭੀ ਕਿਛੁ ਮੰਗਿ ਲਿਆਵਾਂ। ਤਾ ਬਾਬਾ ਹਸਿਆ ਆਖਿਓ
ਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਦੈ ਘਰਿ ਏਕਰ ਜਾਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਚਾਰ ਪ
ਹਰ ਰਾਤ ਰਹੈਗਾ। ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਜਾਵੈਗਾ। ਪਰ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ
ਜਾਹਿ ਪਰ ਅਸੀਸ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ। ਚੁਪ ਕੀਤੇ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇ। ਤਬ
ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਜੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ। ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇ
ਆ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ। ਚੁਪ ਕੀਤਾ। ਪਰੁ ਖਬਰ ਕਿਸੈ ਨ ਲਈ।
ਉਠਿ ਆਇਆ। ।ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਰਬਾਬ ਬਜਾਇ। ਤਉ ਬਜਾਇਆ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਕੀਤਾ ।। ।ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ।।
।ਤਬ ਭਲਕੇ ਹੋਈ ਓਹੁ ਲੜਕਾ ਚਲਿਆ। ਰੋਵੈ ਪਿਟੈ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਤਬ
ਅਰਜ ਕੀਤਾ। ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਇਸ ਦੈ ਬਾਬਾ ਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਕਲਾ ਅਲ
ਤਾ ਆਖੈ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਦੇਖੇਂਦੇ ਹੈ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਲੋਕ ਕਹਾਇਆ। ਜਿਤੁ ਮੁਹ
ਸਲਾਹਿ ਮਾਰ ਖਿਲ ਖਲ ਲਖ ਮਿਲ [illegible] ਜੇ ਮੁਹ ਫਿਰਿ ਉਠਾਇ ਮੁ
ਤਾ ਅਨਾ ਲੋਕ ਮੀਆਂ ਇਕ ਮਹਿ ਇਕ ਦਬਨਾਇ ਕੈ ਦਿਤੇ ਸਦੀ ਵਹਾਇ ਗਇਆ ।
ਆਖ ਨਾਨਕ ਮਹਲੇ [illegible] ਹੈ।

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਥੇ ਤੈ ਮਰਦਾਨਾ । ਰਾਹੁ ਵਿਚ ਚਲਣੀਆ ਦੀ ਬਾਤੁ ਨੀਆ ੧੫
ਖੀਆ ਉਸ ਕਉ ਪਾਲੀ ਲਗੀ ਹੈ ਲੇ ਕਰਨਾ । ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਜੀ ਆਈ । ਜੋ ਥਾ
ਥਾ ਚਲੇ ਤਾਂ ਦੂਇ ਬਿਖੂਟੇ ਲੈ ਨਹਿ । ਤਬ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਆ । ਜਬ ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਓਨ
ਪਾਲੀ ਹੋਲਾਂ ਅਗੇ ਰਖੀਆ । ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੋ ਦਿਤੀਆ । ਤਬ
ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਜੀ ਆਈ । ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਰਤੇ ਲੈ ਆਵਾਂ । ਫਕੀਰਾਂ
ਦੇ ਮੂਹ ਪਾਵਾਂ ਦੁਕੋਤਾਈ । ਤਬ ਓਹ ਲੜਕਾ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ।।
। ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਆਖਿ ਓਸ ਜੀ ਕਿਛੁ ਪਰਤੁ ਲੈ ਆਵਾਂ
ਤੇਰੇ ਮੁਹ ਪਾਵਾਂ ਦੁਕੋਤਾਈ । ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਕਹਿਆ ਆਖ ਗੁਰੂ ਹੋਗ
ਕਿਛੁ ਨਿਹਾਲੀ ਆ ਉਤੇਰਾ ਪਵਦਾਨਾ । ਨਾਨਕ ਮੈ ਪਤੀ ਜੜਿ ਪਾੜਿ
ਆ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮੁਲਤਾਨਾ । ਤਬ ਪੰਜ ਮਾਹੀ ਮਿਲੀ ਚਾਟਿਆ ਦੀਸੁ
।। ਤਬ ਮਰ
ਦੀ ਦਾ ਮਦਕਾ । ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਹੁਰਵਦਾ ਫਾਹਿਆ ।
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਉ ਮਾਸਾ ਕਿਥਾਉ ਭੁਖ ਨੀਆ । ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਸਾਵੇ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਹਾ ।
ਆਵਾ ਲੋ ਹੈ ਵੈ ਆਮਗੋ ਕੋਈ ਗਿਰਾਉ

ਤਬਏਕਸਹਰਆਏਇਕਕੋਸਥ੍ਰਆਇਬੈਠੇ।ਤਬਉਸਗਾਉਂਵਿਚਇਕਖਤ੍ਰੀ
ਥਾ।ਤਿਨਿਇਕਦਿਨਦਰਸਨੁਆਇਕੀਤਾ।ਫਿਰਹਮੇਸਆਵੈ।ਏਸੁਕੋ
ਤਾਂਜੋਦਰਸਸਾਥਿਜਾਲਪਾਨੁਨਹੀਲੈਂਦਾ।ਤਬਇਕਪਾਸਲਾਹਟਵਾਨੀ
ਆਂਥਾ।ਉਨਿਪੁਛਿਆਜੋਗੁਸਾਈਜੀਤੂੰਨਿਤਕਿਥੇਜਾਂਦਾਹੁੰਦਾਹੈਂ।
ਅਗੋਂਕਹੇਸੋਜੋਗਪਾਇਕਿਹੇਜਾਂਦਾਥਾ।ਤਿਸਕਾਸਾਧਪਾਸਜਾਂਦਾਹਾਂ
ਤਿਨਕਹਾਮੁਕੀਦਰਸਨੁਕਰਨਾਹੈ।ਤਾਂਇਕਦਿਨਉਹਭੀਆਇਆ
ਫਿਰਉਸਨੂੰਤ੍ਰੀਸਾਧਿਆਖਿਆਜਾ।ਇਤਪ੍ਰਤਪਉਤੋਂਇਕਠਉਜਾਂਦ
ਸੀ।ਤਾਂਗਿਰਾਉਵਿਚੋਂਇਕਠਹੀਆਵਨਿ।ਉਹੁਨਬੂਡੀਕਿਜਾਇਦਾ।
ਸਿਖੁਦਰਸਨਕੋਜਾਇ।ਤਬਇਕਦਿਨਉਨਕਹਿਆਤੂੰਜਾਂਦਾਹੈਂਸਾਧੂ
ਕੀਸੇਵਾਕਰਨਿਮੈਵੀਕਰਆਜਾਂਦਾਹੌਂ।ਅਜੁਮੇਰਾਤੇਰਾਕਰਾਰਹੈਮੈਨੂ
ਕਿਆਪਾਪਤਿਹੋਂਦਾਮੰਨੇਤਕਿਆਹੋਂਦਾ।ਅਤੇਤੂੰਜੋਅਗੇਆਵੇਂਤਾਂਮੈਹੈਂ
ਬੈਠਣਾ।ਜੇਮੈਆਇਆਤਾਂਮੈਹੋਬੈਠਾਂਗਾ।ਤਬਕਠੇਚਲੇਗਏ।ਜਬਉ
ਹਾਂਗਇਆਤੌਲੈਨਦਿਰੇਵਨਾਹੈ।ਤਬਟਲਗਿਰਹੋਇਉਠਨਾਆ
ਇਆਆਣਿਕਾਨੇਬੈਠਾ।ਫਿਕਰਨਾਲਧਰਤੀਖੋਟਣਲਗਾ।

॥ਜਾਂਵੇਖੈਤਾਂਮੁਹਰਾਂਹੈਨਿ ਸੋਗੁਰੂਕੋਈਲੈਹੈਂਕਾਅਣੁਭਰਿਆਹੋਆਹੈਆ ੧੬

ਤਬਓਹੁਗੁਰੂਪਾਸਹੁਪੈਰੀਂਕੈਚਲਿਆ॥ਤਬਦਰਤੇਬਾਹਰਿਕੰਨਾਹੁਤਿ

ਆਸੁ॥ਤਾਂਕਪੜੇਸਾਬੇਪੈਰੁਬੰਧਕਰਿਆਇਆ॥ਇਕਜੁਤੀਧਰੂ

ਇਕਜੁਤੀਭਿਨੀ॥ਤਬਉਸਪੁਛਿਆਭਾਈਜੀਜੁਤੀਜੁਤੀਕਿਉਭਨੀਏ

ਲਈ॥ਤਬਉਸਕਹਿਆਭਾਈਮੇਰੇਕੰਨਚੁਭਾਹੈ ਤਿਨਕਾਮੈਮੁਹਰ

ਪਾਈਆਂ॥ਤੂਕੰਨਾਚੁਭਿਆ॥ਇਹੁਬਾਤਪੁਛੀਦਾਹੈਮੈ

ਜੋਤੂਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕਰਨਾਜਾਂਦਾਹੈਂ [illegible] ਜਾਂਦਾਹਾਂਪਾਪਕਮਾਵਣ

ਤਬਦੋਵੈਂਆਏ॥ਆਇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਸਾਹਕੀਕਤਸੁਣਾਈ॥ਤਬਗੁ

ਰੂਬੋਲਿਆ॥ਜਾਹੁਪਕਰਗੁਰਹੁ॥ਤਬਉਨਿ [illegible] ਆਜੀਉਕਾਹਰਿ

ਕੀਤਾ॥ਬਾਬੇਕਹਿਆਚਿਲਿਆਂਮਦੁਸੇਲਹੀਮੁ

ਪਿਛਲੇਜਨਮਕਾਬੀਜਿਆਆਹਾ॥ਤਿਸ

ਹਰੀਹੋਣਾਆਬੀਆ॥ਪਹੁਤਾਇਉਸੇਉ

ਗਾਂਧੀਆਂ

ਦਾਸਦਕਾਮੁ

ਬਿਕਰਮਾਨੁ

ਦਉੜਿ ਤੁਰਿਆ ॥ ਤਉ ਮੁਹ ਗੰਦੇ ਕੋ ਇ ਲੋਹੂ ਦੇ ਗਇਆ ॥ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨੇ
ਖਸੂਲ ਲਿਖਿਆ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਆਇਆ ॥ ਤਉ ਪੀਸੂਲੀ
ਘਟਦੀ ਗਈ ॥ ਕਿਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਦਕਾ ॥ ਤਬ ਉਹੁ
ਹਉਨ ਪੰਹੀ ਧਾਲੇ ਸਾਊ ਪਗੀਰ ਹੋਏ ॥ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਕੀ
ਤਾ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭ
ਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ [illegible] ॥੧॥ ॥ ॥ ॥ ਇਕ ਸਮੇ
ਬਾਬਾ ਜੀ [illegible] ਦੇਸ ਠਗ ਮਿਲਿਆ ਦੇ ਕਰ
ਆਖਿਓਸੁ ਜਿਸ ਕੇ ਮੁਹਾਵ ਚ ਮੇ ਸੀ ਜੋਤ ਹੈ ਸੇ ਧਾਲੇ ਸਾਹਿ
ਇਸ ਦੇ ਪਲੇ ਬਹੁ ਰੁਪਈਏ ਆਂਹਾ ॥ ਤਬ ਬੋਲਿਉ ਠਗ ਹੈ ਆ
ਇਖਨੂ ਹੋਏ ॥
ਖਟੇ ਨਾਲਿ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਰਾਤ ਲੋਕਾਂ ॥ ਤਬ ਦਰਗਹ ਨੂੰ ਦੇ
ਸਾਹ ਹੋਇ ਗਈਆ ॥ ਤੇ ਰੁ ਚੋਰ ਨਿਕਲ ਕੁ
ਏ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੁ ਚਭਿਆ ॥

॥ਤਬ ਥਊਨਾ ਕਹਾ ਅਸੀ ਠਗ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਮਾਰਣੇ ਨੋ ਆਏ ਹਾਂ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਹੋਵੈਂਗਾ ਇਕੁ ਕੰਮੁ ਕਰ ਮਾਰੋ ॥ ਏਹੁ ਜੋ ਧੂਆ ਨਜ
ਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ਤਹਾਂ ਤੇ ਅਗਾਲੋਂ ਆਵਹੁ ॥ ਮਾਰ ਕਰਣਾ ਹੋਵੇ
ਹੁ ॥ ਤਬ ਠਗਾਂ ਆਖਿਆ ਕਹਾਂ ਅਗਿ ਮਾਰ ਦੂਰ ਕਰਹੁ ॥ ਤਬ ਬਾਏ
ਕਨਾ ਆਖਿਆ ॥ ਅਸਾਂ ਬਹੁਤੁ ਜੀ ਮਾਰੇ ਹੈਨਿ ॥ ਪਰ ਹੁਹ ਸਿਕ ਰਹਿ
ਗਈ ਨਹੀ ਕਾਹਾ ਜੋ ਮਾਰੁ ॥ ਅਸਾਂ ਤੇ ਕਹਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਦੂਇ ਠਗ
ਦਉੜੇ ਅਗਨੀ ॥ ਜੋ ਗਏ ਤਾਂ ਅਗੇ ਸਿਵ ਕਾ ਪਈ ਜਲਦੀ ਹੈ ॥
ਰਾਮ ਗਣ ਤੇ ਜਮ ਗਣ ਝਗੜਦੇ ਹੈਂ ॥ ਤਬ ਠਗੀ ਪੁਛਿਆ ਆਪ ਸੀ
ਕਵਣ ਹੋ ॥ ਕਿਉ ਝਗੜਦੇ ਹੋ ॥ ਤਬ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਅਸੀ ਜਮਗਣ
ਹਾਂ ॥ ਆਗਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ [illegible] ਅਸੀ ਜੀਉ ਨਰਕ ਲੇ
ਚਲੇ ਆਹੇ ॥ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਇ ਰਾਮਗਣ ਆਏ ਹੈਨਾ ॥ ਅਸਾਂ ਤੇ
ਖੋਸ ਲੈ ਚਲੇ ਹਾਂ ॥ ਤਬ ਠਗਾਂ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਾ ਸੀ ਕਿਉ ਖੋਸ ਲੈ ਚਲੇ
ਇਨ ਪਾਸੋ ॥ ਰਾਮਗਣਾਂ ਆਖਿਆ ॥ ਜਿਸ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ

ਰਨਆਏਹੈ। ਤਿਸਕੀਦ੍ਰਿਸਟਇਸਕੀਚਿਖਾਕਾਬੂਆਂਪਾਇਆਆਹਾ।
ਤਿਸਦਾਸਦਕਾਬੈਕੁੰਠਕਉਪਰਾਪਤਿਹੋਆਆਹੈ। ਤਬਠਗਾਸੁਣਦੇਹੀਦਉੜੇ
ਆਖਿਓਨੁਜਿਸਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪੂਏਪਏਤੇਮੁਕਤਕਉਪਰਾਪਤਿਹੋਆ।
ਤਿਸਕੇਆਗਲੇਕੋਅਸੀਆਏਹਾ। ਤਬਓਹੁਆਇਪੈਰੀਪਏ। ਅਗਾਜਿਆਂ
ਪੁਛਿਆਕਹੁਸੁਣਾਇਆ। ਤਬਬਹੁਤੁਪੈਰੀਪਏ। ਹਥਜੋੜਿਖੜੇਹੋਏ
ਬੇਨਤੀਲਾਗੇਕਰਨ। ਆਖਿਓਨਜੀਅਸਾਂਕੋਨਾਵਧਰਿਕਿਹਾ। ਅਸਾ
ਰੇਪਾਪਦੂਰਕਰੇ ਅਸੀਂਮਹਾਂਘੋਰਪਾਪਕੀਤੇਹੈਨ। ਤਬਗੁਰੂਮਿਹ
ਰਵਾਨੁਹੋਇਆ। ਆਖਿਓਸੁਤੁਸਾਡੇਪਾਪਤਬਬਖਸੀਅਨਿਜਾਹੋਵਨ
ਜਾਂਇਹਕਿਰਤਛਡੋਗੇਅਤੈਕਿਰਸਾਣੀਕਰੋ। ਜੋਕਿਛੁਵਸਤੁਰਹਦੀ
ਹੋਵੈਸੋਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਇਦੇਵਹੁ। ਤਬਓਨੀਆਗਿਆਮੰਨਿਲੀਤੀ
ਜੋਕਿਛੁਵਸਤੁਥੀਸੋਆਨਿਅਗੈਰਖੀ। ਗੁਰੂਗੁਰਲਾਗੇਜਪਣਿ
ਨਾਮੁਸੇਵਕਹੋਇਆ। ਬਾਬੇਬੋਲਿਆਸਬਦੁ ਸਿਰੀਰਾਗਵਿਚ ਅਲਖੁਤਾ
ਕੂੜਕੂੜਹਕੂਕਾ। ਹੋ ॥੧॥ ਬਾਬਾਜੀਕਾਦਰੁਦੇਸਅਗੇਜਾਇਨਿ
ਕਸੇ। ਤਬਬਾਬਾਇਕਦਿਨਅਰਦਾਸਨੋਕਉਖਲਾਸੀ। ਉਨਾਗਾਇਆਇਕ
ਇਸਤ੍ਰੀਦੇਵਰਜਾਇਖੜਾਹੋਇਆ। ਓਸਬਲਾਇਪੁਛੀਓਸੁਖਾਣਾ

ਕੂਲਗਾਅੰਗਾਣਾ।ਤਬਧਾਗਾਬੇਨਿਕਲਿਮੇਢਾਕਾਰਿਬਚਾਇਆ।ਬੇਨਕਰ ੧੮
ਪਾਣੀਨੁਗਈ।ਤਬਬਾਬਿਆਆਇਅਮਦੇਖਕੇਨਗਾਸਿਖਾਂਕਰਨਾ।ਤ
ਬਉਹੁਧਨੁਲੈਕਰਆਇਆ।ਤਬਗੁਰੂਪੁਛਿਆਜੋਅਸਾਨੂੰਆਦਮੀ
ਦੇਖੇਆਇਆਆਹਾ।ਤਬਉਨਿਆਖਿਆਏਬੇਕੋਈਸਬੀਆਇਆ।
ਦੇਖਲੈ।ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਲੋਕੁ॥ ।ਕਲਿਰਕੀਆਂਦੁਣਾ
ਰੀਆਂਪਰਿਰੋਮੁਸਕੁਅੰਗਿਸਨਿ।ਅਮਲਾਂਬਾਝਹੁ ਨਾਨਕਾਕਿਉਕਰਿਖ
ਸਮਲੇਨਾ॥।ਤਬਉਸਦੇਸਿਰਉਪਰਧਨੁਲਗਰਹਿਆ।ਉਤਰੇਨਾ
ਹੀ।ਕੂਕਾਸਦੁਕਾਲਦੀਦਿਨਿ।ਤਬਉਰਮਾਹਤੇਖਬਰਹੋਈ।ਕਿਏ
ਸਭੀਆਈਹੈਜੋਸਿਰਪਰੋਂਧਨੁਨਾਹੀਉਤਰਤਾ।ਹੁਕਮੁਕੀਤਾਜੋਕੋਈ
ਮੇਰੇਦਾਸਰਹੈਨਾਹੀ।ਤਬਜਹਾਤਾਈਮੇਰਦਾਸੋਸਮਿਤਆਧੋਆ
ਪਦੋਜੀਵਿਦਾਆਲੇਆਏ।ਕੋਈਦਰਖਤਉਪਰਚੜਿਆਇਆ
।ਕੋਈਚਾਦਰਾਂਪਰਚਨੁਆਇਆ।ਕੋਈਢੋਲਵਜਾਂਦੇਆਏ।
।ਤਬਜੋਗੀਆਂਕਾਮਦਿਕਰਨਿਲਗੇਸਿਬਾਸਿਕਰ।ਤਬਬਾਬੇਮਰਦਾਨੇ
ਵਾਲਿਦੇਖਿਆ।ਤਬਮਰਦਾਨਾਜਲਗਾਸਿਆਂਕਰਨਿ।
।ਤਬਗੁਰੂਹਸਿਆ।ਆਖਿਓਮਰਦਾਨਿਆਵਾਹਗੁਰੂਕਰ

ਦੈਮਥਾਟੇਕੁਰਬਾਬੁਲੈਕਰਿਆਉ। ਤਬਮਰਦਾਨੈਮਥਾਟੇਕਿਆਆਗਿਆਲੈਤੇਧਾਗਾਤੁ
ਟਾਇਆ। ਰਬਾਬੁਲੈਕਰਿਆਇਆ। ਤਬਬਾਬੈਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿ
ਆਰਬਾਬੁਬਜਾਇ ਤਾਂਬਜਾਇਆ। ।ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਕੀਤਾ।
।ਗੁਣਦਿਤੀਮਹੁਰਾਂਦਿਆਨਿਰਗੁਨਕੇਕਾਇਆ।
।ਜਬਕਛੁਹੋਵੈਨਾਹੀਤਬਨੂਰਸਾਹਕਉਖਬਰਿਹੋਈ ਜੋਸੈਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕਿ
ਛੁਨਹੀਚਲਦਾ। ਨੂਰਸਾਹਸਭਨਾਕੀਸਰਦਾਰਥੀ ਅਛਲਾ। ਆਈ
ਖਿਅੰਤਿਬਰਕਾਗਦਾਂਕੇਕਰਿਕੈਆਈ। ਆਇਕੇਲਗੀਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਕਰਣਿ
।ਤਬਗੁਰੂਜੀਬੋਲਿਆ। ਸਬਦੁ ਰਾਗੁਸੂਹੀਵਿਚਿ। ਮੰਞੁਕੁ
ਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸੜੇ॥ ।ਤਬਨੂਰਸਾਹਨੀਮੰਤ੍ਰਕਰਿਥ
ਕੀ। ਕਛੁਹੋਵੈਨਾਹੀ। ਤਾਂਕਛੁਕਿਤੇਸਜੀਰਾਗਨਾਹੁਪਾਇਆਮੁਹਤੇਲੇ
ਕਰਿਰਹੀ। ਢੋਲਕੀਆਂਤੀਲੈਖਤ੍ਰੀਹੋਈਲਗੀਨਚਣਗਾਵਣਿ।
।ਬਾਬੇਕਹਾਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬੁਬਜਾਇ। ਤੌਬਜਾਇਆ।
।ਰਾਗੁਆਸਾਕੀਤਾ। ਤਾਲਮਦੀਰੇਪਟਕੇਥਾਟਾ।
।ਤਬਹੋਰਸਲੋਕੁਦਿਤਾਗਲੀਆਂਬੀਹੁੰਰੰਗੀਆਂ। ਜਾਂਗੁਰੂ
ਏਹੁਸਲੋਕੁਦਿਤਾ। ਤਬਨੂਰਸਾਹਕਹਆਜੋਆਇਆਨਾਲਿਮੋਹਾਂਤਾਂ

ਤਬ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਇਆ ਮਾਲ ਲੈ ਲੈ ਆਈਆਂ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰ ਸੁ
ਇਨਾ ਰੁਪਾ ਭੂਸ਼ਨ ਲੀ ਕਪੂਰ ਕਪੜੇ ਜੋ ਕਛੁ ਲੀ ਵਸਤੂ ਸੀ ਸੋ ਆਣਿ ਆਗੈ ਰਾਖੀ
ਤਬ ਲਾਗੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਿ ਜੋ ਬਖਸ਼ ਲੈਹੁ । ਸਭ ਕੋ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਿਆਰਾ ਬਾ
ਬੁਝ ਜਾਣਿਆ । ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਕੀਆ । ਸਭਿਆ ਸਨਦੀਆ ਸਨਕਾਰ ਕਰੇ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਈਆਂ ਗਲਾ ਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਇ ਕੈ ਖੜੀ ਹੋਈਆਂ ਸਾ
ਰੀ ਰਾਤ ਖੜੀਆਂ ਰਹੀ ਵੈਰਾਗੀ । ਆਖਣ ਲਗੀਆਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਸੂਆਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਉਤਰੈਗਾ । ਤਬ ਬਾਬੇ ਆ
ਖਿਆ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕੈ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਪਸੂਆਂ ਉਤਾਰ ਲੈ । ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗਿਆਤ ਹੋਵੈਗੀ
ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਹੁ । ਤਬ ਓਹੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਈਆਂ ਨਾਉ ਧਰੀਕ ਹੋਈਆਂ ।
ਸਭ ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ । ।। ਤਬ ਬਾਬਾ ਉਥਹੁ ਰਉਦਾ ਰਹਿਆ ਆਖਦਾ ਦਾਨਾ
ਦਾਊ ਦਿਆਨ ਵਿਚ ਗਇਆ । ਜਾਂ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀਆ
ਸਿਆਨਾ ਲਿਫ਼ਲਣ ਕੇ ਆਇਆ । ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਓਸਦਾ ਧੀਰੋਈ ਕਰ
ਖੜਾ ਲਾਗੇ ਓਹਿ ਨਾ । ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਡਰ ਮਨ ਹੋਇਆ । ਆਖੇ ਓਜੀ
ਤੈ ਮਾਣ ਓਜਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚ ਪਾਇ ਮਾਰੈ । ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਚੁਪ ਹੀ ਗਏ । ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਆ ਕਾਹਲਾ ਨਾ ਹੋਹੁ । ਸਭ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮਾ ਅਜੇ ਤੇ ਲੜੀਏ ਨੂ
ਹੋਇਆ ਬਾਨ ਸਭ ਬਲ ਲਾਇਆ ਹੀ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹੁ ਕਿਆ ਆਇਆ ਹੈ । ਆਖ
ਤੇ ਜੀ ਕੇਤਾ । ਤਬ ਓਸ ਅਗਨ ਸਰੂਪ ਦਿਖਲਿਆ ਧੂਆਂ ਕਰਿਹਾ ਬਿਰਤੀ ਉਠਿ ਧੂਆਂ

ਹੋਇਆ।ਚਾਰੋ ਕੁੰਟਾ ਅਗਾ ਹੋਈ।ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਮੁਹ ਢਕਿ ਕੈ ਪੈ ਰਹਿਆ।
ਤਬ ਪਾਣੀ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੋਇਆ।ਪਾਣੀ ਬਰਸਿਆ ਆਇਆ।ਲਗਾ ਪਾਣੀ ਬਰਸ
ਣਿ।ਪਰੁ ਬਾਬੇ ਤੇ ਦੂਰਿ ਬਰਸੈ।ਤਬ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੁਹ ਉਘਾੜੁ ਦੇ
ਖੈ ਨੂ ਰਬਾਬੁ ਬਜਾਇ।ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਿ ਬੈਠਾ ਰਬਾਬੁ ਬਜਾਇਓਸੁ।
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਕੀਤਾ।ਸਬਦੁ।ਰਹੂ ਪੈ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਨਿਵਾਰੇ
ਤਬ ਦੈਤ ਕਾ ਰੂਪੁ ਧਾਰ ਆਇਆ।ਚੋਟੀ ਅਸਮਾਨ ਨਾਲਿ ਕੀਤੀ ਆਸੁ
ਜੈਸੇ ਉਨ ਜੈਸੇ ਉਨ ਨੂ ਆਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਘਟਦਾ ਜਾਵੈ।ਤਬ ਹਾਥ ਜੋੜਿ ਖੜਾ ਹੋਇ
ਆ।ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਲੋੜਹੁ ਮੇਰੀਆ ਗਰੀਆ ਵਿਚ ਦੇਵਹੁ।ਤਬ
ਗੁਰੂ ਪੁਛਿਆ ਤਉ ਪਾਸ ਕਿਆ ਹੈ।ਮੇਰੈ ਪਾਸ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੈ।ਜੋ ਆਖਹੁ
ਤੁ ਮੋਤੀਆ ਦੇ ਮੰਦਰ ਉਸਾਰੀ।ਅਤੈ ਰਤਨਾ ਦਾ ਜੜਾਉ ਕਰੀ ਅਗਰ ਚੰ
ਦਨ ਦਾ ਲੇਪੁ ਦੇਆਂ।ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ।ਸਬਦੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਵਿਚ।ਮੋਤੀ ਮੰਦਰ
ਉਸਰਹਿ।ਤਬ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਜੀ ਗਾਵਿਆ ਆਖਿਆ।ਜੋ ਸੁਵੇਹਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਕਰਾਂ।
ਪਲ ਅਲਾਲਾਂ ਦਾ ਜੜਾਉ ਕਰਾਂ ਇਕ ਦੂਜੀਆਂ ਮੋਹਣੀਆਂ ਮਾਲਣਿਆ ਆਵਣ
ਤਬ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖਿਆ।ਸਪਰੁ ਜੀਤ ਹੀਰੇ ।ਤਬ ਕਰਿ ਭਨੁਰ ਾਕਹਿ
ਆ।ਜੋ ਜੀਐ ਹੁਕਮੁ ਹੀ ਲਿਆਂ ਤਾ ਸਿਧਾਂ ਜੋਰਿ ਦੇਆਂ ਗੁਪਤ ਧਰਤੀ ਵਿਚ
ਜਾਰ ਕੇ ਧਾਜਾਇ ਇਕ ਲੇਹੁ।ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ।ਸਿਧੁ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾ ਲਾਈ

॥ਤਬਕਲਜੁਗਕਹਿਆਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਦੁਨੀਆਕਾਜੁਕਰਹੁ॥ਤਬਫਿਰਿਆਖਿਓਪਹਿਨੀ ੨੦
ਕਹੀ॥ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਆਮੇਲਿਲਸਕਰ ॥ਤਬਕਲਜੁਗਪੈਰਦਖਣਾਦਿਤੀ
ਆਇਪੈਰੀਪਇਆ॥ਆਖਿਓਸੁਜੀਮੇਰੀਗਤਿਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈਗੀ
॥ਤਬਗੁਰੂਆਖਿਆ॥ਮੇਰਾਸਿਖੁਕੋਈਮਥੇਹੋਵੈਗਾ॥ਤਿਸਦਾਸਦਕਾਤੇਰੀ
ਤੋਹੋਵੈਗੀ॥ਤਬਕਲਜੁਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰੂਬਾਬੇਬਿਦਾਕੀਤਾ
॥ ॥ਗੁਰੂਅਤੈਮਰਦਾਨਾਓਥਹੁਰਉਦੇਗਏ॥ਆਇਕਿਸੀ
ਨਗਰਿਮਹਿਗਏ॥ਜਾਂਦੇਖਨਤਾਰੁਖਬਿਰਖੁਸਭਿਸਿਆਹੁਨਜਰਿਆਵੇ
ਧਰਤੀਸਾਰੀ॥ਤਬਮਰਦਾਨਾਦੇਖਿਕੈਡਰਿਮਾਨੁਹੋਇਆ॥ਆਖਿਓਸੁਸਭੀ
ਐਥੋਚਲੀਐ॥ਇਹੁਥਲਅਸਾਕਦੇਨਾਹੀਡਿਠਾਏਸੁਕਰਕੇਤਚਲਹੁ॥
॥ਗੁਰੂਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇਸਾਦੀਪਾਤਿਸਾਹੀਹੈ॥ਜਾਵੈਕੋਈਸਿਉ
ਜੰਗਲਵਿਚਿਜਾਉ॥ਜੇਕੋਈਇਸਨਾਵਰਦਾਬਚਾਹੋਇਕੈਖਾਜਾਵਦਾਨੋ॥ਅਤੈ
ਕਿਸੇਸਪਪੰਖੀਦਾਬਚਾਪੈਦਾਹੋਵੈਤਾਖਾਇਜਾਂਦੇਸੇ॥ਪਰਤੇਰੇਨੇੜੇਕੋਈਨਾਹੀ
ਆਂਵਦਾ॥ਤਬਮਰਦਾਨੇਅਰਜੁਕੀਤਾ॥ਆਖਿਓਸੁਜੀਐਥੇਕਦੇਕੋਈ
ਆਇਆਭੀਹੈ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ॥ਇਕਾਦਿਨਾਇ
ਕੁਰਾਜਾਚੜਿਆਸਾ॥ਬਾਵਨਖੂਹਨਲੋਕਾਂਇਤੁਧਰਤੀਆਇਆਸਿਕਲਜਾ॥

ਤਬਕੀੜੀਜੁਗਈਸਿਖੀਆਖਿਓਸੁਹੋਰਾਜਾਏਤੁਰਾਹਚਲਣਾਨਾਹੀਆਮਤੁਕੋ
ਚਲਦਾਸੌਮੇਰੇਹੁਕਮਵਿਚਚਲੁ।ਤਬਰਾਜੈਪੂਛਿਆਤੇਰੀਕੇਵਡੀਜਾਇ
ਹੈਆਖੁ।ਤਬਕੀੜੀਕਹਿਆਹੋਰਾਜਾਮੇਰੀਏਹਜਾਇਹੈਜੋਮੈ
ਕੋਰੋਟੀਪਾਇਜਾਇ।ਤਬਰਾਜੈਕਹਿਆਮੈਬਾਦਸਾਹਨਉਖੰਡਨਾਕਾ
ਰਾਜਾਹਾਂਸਮੇਤੇਰੇਧਰਿਰੋਟੀਕਿਉਕਰਿਖਾਂ।ਤਬਕੀੜੀਕਹਿਆਹੋ
ਰਾਜਾਸਦੀਤਾਂਜੁਧੁਕਰਕੈਜਾਹਿ।ਸਰਾਜੇਕਹਿਆਹੈਛਾਪਕਗਾਕਰਨਿ।
ਨਉਖੰਡਦੀਲੈਕਰਕੀੜੀਨਾਲਸਾਖਿਆ।ਤਬਕੀੜੀਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕੀੜੀਆਤ
ਈਜਾਇਏਥੈਖੜਿਲਿਆਵਹੁ।ਸਭਪਤਾਲਤੇਖਿਲੀਆਆਈਆ।ਜਿਸ
ਕੋਲਾਇਨਸੇਅਰਜਾਇ।ਹਤੈਮਰਦਾਨੇਆਖਾਂਦੇਨਉਖੰਡਨੀਨਾਲਕਰੁਸ
ਤੂੰਮੁਆਆਂ।ਪਾਸਰਕੀਆਹੀਆਸਾਖਿਆ।ਤਬਏਕੋਰਾਜਾਰਹਿਆ
ਤਬਤਿਹੁਕੀੜੀਨੋਗਈਆਖਿਓਹੋਰਾਜਾਮੇਰੀਰੋਟੀਮੰਨ।ਤਬਰਾਜਾਹਥ
ਜੋੜਖੜਾਹੋਇਆ।ਆਖਿਓਸੁਭੁਲਾਹੋਵੰਞੀ।ਤਬਕੀੜੀਹੁਕਮੁਕੀਤਾ
ਕੀੜੀਆਨੋਜੀਮੁਏਲੈਆਵਹੁ।ਅਰੁਤਬਕੀੜੀਆਖੜਿਪਤਾਲਿ
ਖੜਨਾ।ਸਤਕੀੜੀਆਮੁਤਕੇਹੋਨਾ।ਤਬਕੀੜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਆਮੁਏਹੋਏ
ਸੈਨਰਾਜੇਆਈਆਂ।ਜਿਸਕੇਬਾਦਨਸੇਉਨਖੜਾਹੋਏ।ਤਬਬਾਬਾ

ਵਨ ਖੂਹ ਨੀਲਿ ਸਕ ਫੁਓਣ ਖੂਹੋ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਉਠ
ਖੜਾ ਹੋਇਆ ॥ ਬਾਬੇ ਦਾ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਕੈ ਆਖਿਆ ਜਬ ਰੋਟੀ ਮਿਲੀ ਨਿਧੀ ਅਤੈ ਜਾਂ ਘੋੜਿਆ
ਨੋ ਘਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਚੋਪ
ਫਿਆ ਮੈ ਬਾਰੋ ਟੀ ਨਿਧੀ ਮਿਲੀ ਕੁ ਸੋ ਭਬਨੀ ਕਿਹਾ ਹੋਰ ਜਾ ਅਗੈ ਜੋ ਇਕ ਨਾਲਾ
ਆਇਆ ਆਹਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮੈ ਰੋਟੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਜੋਗ ਹੋਇਆ ਸੋ ਮੈ ਤੋਰ ਨਾਲ ਸਕਰ
ਕਉ ਘੋੜਿਆ ਆਹਾ ॥ ਅਤੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਆ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਆਂਬ ਨੀਆ ਆਹਾ ਸੋ ਤੇਰਿਆਂ ਘੋੜਿ
ਆ ਕਉ ਦਿਤਾ ॥ ਅਤੈ ਜੋ ਉਸ ਦਿਆਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਘਾਸੁ ਤੇਰਿਆ ਘੋੜਿਆ ਨੋ
ਏ ਪਾਇਆ ਆਹਾ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮੈ ਬਾਰ ਹਿ ਭਰੇ ਪਏ ਹੈਨ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ
ਦਾ ਭਰਮੁ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਮੈ ਰਾਜੇ ਵਰਤੇ ਹੈਨ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਪੈ
ਰੀ ਪਇਆ ॥ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗ
ਆਂ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹੁ ॥ ॥ ਬਾਬਾ ਅਤੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਕਠੇ ਰਹੇ ਜੰਗਲ ਵਿ
ਚ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬਾ ॥ ਬਾਬਾ ਇਕ ਬਿਰਖ ਦਾ ਮੁੰਢ ਆਇਆ ॥ ਦੇਖ ਕਰ ਉਠ ਗਇਆ ॥
ਤਬ ਇਕ ਤਬ ਲ ਬਾਜ ਦੂਪ ਕਾਨੂ ਗਲਿਆ ਆਇਆ ॥ ਵਿਚ ਚਾਨ ਹਰਾਇ ਕੇ ਗਰੀ ਰਤ
ਲੈ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਬੋਲਦਾ ਨੈਦੂ ਆਪਣਾ ਖਪ ਠ ਚਰਲਾ ॥ ਅਤੈ ਹਾਥੂ ਕਾ ਖਪਣ
ਕੋ ਖਫ ਕਿਆ ॥ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕੁ ਜੇ ਜਾਗਾ ਦਿਲ ਸਹੀ ਸਲੋਕੁ

ਈਂ ਪਾਸਹੁ ਦਾਣੇ ਤਿ ਪ੍ਰਤਾਲੀ ਰਤੀ ਫਲਨੁ ਫਲਤੀ ਪੰਛਿ ਰਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ ਸਬਦੁ ਕਿ
ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ
ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ
ਇਸ ਕੂਪ ਵਿਚ ਹਥੁ ਫੇਰ ਕੈ ਦੇਖੁ ॥ ਜੋ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਚਾਰ ਮੁਹਰਾਂ ਹੈਨਿ ॥ ਤਬ ਉਹੁ ਤਬਲਬਾਜੁ ਉਠਿ
ਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ॥ ਰਾਹੁ ਤੂ ਖਾਰੀ ਛੱਤਾ ॥ ਪਹਲੋਂ ਪਹਲੋਂ ਫੇਰਣ ਸਲੋਕ ਨਦੀਏ ਫੇਰਣਾ ਅੰ
ਪਾਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਉਥਹੁ ਚਲੇ ॥ ਜਬ ਉਹੁ ਆਇ ਦੇਖੈ ਤਾਂ
ਤਬਲਬਾਜੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੋਨੇ ਕੀਆਂ ਹੈਨੁ ਮੁਹਰਾਂ ਨਾਲਿ ਭਰੀਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਉਹੁ ਲਗਾ ਪਛੁ
ਤਾਵਨਾ ॥ ਉਹੁ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰ ਫਕੀਰ ਥੇ ਜੋ ਦੇਂਦੇ ਤੇ ਆਵਤਾ ਤਾ ਦੀਨੁ ਪਾਵਤਾ ਦੁਨੀਆ
ਲੈ ਆਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਈ ॥ ਤਬ ਉਹੁ ਤਬਲਬਾਜੁ ਲੈ ਕੇ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ
ਅਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਆਸਾ ਦੇਸ ਆਏ ॥ ਰਾਜਾ ਸਿਆ ਮੁ ਸਿੰਘੁ ਥਾ ਸੋ ਉਸ ਕਾ ਕਾਲ ਹੋਇਆ
ਥਾ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕੀ ਖੋਪਰੀ ਜਲੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ॥ ਤਬ ਜੋਤਕੀ ਪੁਛੈ ਜੋਤਕੀ
ਆਂ ਆਖਿਆ ॥ ਇਨ ਏਕ ਵਾਰ ਅਕ੍ਰਿਤਿਆ ਕਹਿਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਇਸ ਕਾ ਜੀਉ ਨਰਕ
ਵਿਚ ਪਇਆ ਹੈ ॥ ਆਸਾ ਦੇਸ ਕਾ ਲੋਕੁ ਸਤਵਾਦੀ ਥਾ ॥ ਦਿਨ ਕੋ ਖਸਿ ਥਾ ਰਾਤ ਕੋ
ਲੈ ਦੇਂਦਾ ॥ ਤਬ ਆਸਾ ਦੇਸ ਕਾ ਲੋਕੁ ਲਾਗਾ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰਨਾ ॥ ਤਬ ਜੋਤਕੀਆਂ ਕਹਿਆ
ਇਸ ਕੀ ਮੁਕਤ ਤਬ ਹੋਵੈ ਜੋ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਣ ਲਗਾਨੇ ॥ ਤਬ ਆਸਾ ਦੇਸ ਕੇ ਰਾਜੇ ਫੇਰ ਏਕੁ
ਢੰਢੋਰਾ ਫੇਰਿਆ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਫਕੀਰੁ ਆਵੈ ਤਾ ਉਤੇ ਦਰਵਾਜੇ ਕਢੀਅਸੁ ॥ ਤਬ ਬਾ
ਬਾ ਅਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ॥ ਤਬ ਨੇੜੇ ਗਏ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ॥ ੧ ॥

ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦਾ ਪੈਰੁ ਧੋਤਾ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਹਿਆ ਜੀਉ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ
ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਰੀ ਪੈਰੁ ਧੁਰੰਤਾਂ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੈਰੁ ਧਾਰਿਆ ਤਬ ਖੇ ਪਰੀ ਟੂਰਿ ਗਈਆ ਉਸ
ਜੀਅ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ਤਬ ਸਾਰਾ ਦੇਸੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਰਾਗੁ ਮਝ ਵਿਚਿ
ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਮਿਲੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੈਰੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਬੇਟੀਆ ਲੋਕਾਂ
ਵਲਾ ਜੋ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕਬਊ ਦੇ ਵਸਿ ਸੋ ਆਖੈ ਮਖਾਧੀ ਹੈ ਸਮੰਤ ਪਲੈ ਤੀ ਬਿਧੀ ਹੈ ਤਬ ਆ
ਖਾ ਦੇਸ ਕੇ ਆਂ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਹੋਬੀ ਦੇ ਖੁਦਾਇ ਇਕੋ ਤੂ ਕੋਈ ਉਸੀ ਦੇ ਸਕਾਰਕੂ ਨੁਆਰ
ਹੰਨ ਜਿਸ ਮੁਲਕ ਫਰੀਦ ਦੁ ਹੈ ਜੋ ਰੋਟੀ ਕਾਠ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਦਾ ਹੈ ਤਾ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਮੈ ਖਾਧੀ ਹੈ ਸਮੰਤ ਪਲੈ ਬਿਧੀ ਹੈ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਰੋਟੀ ਕਾਠ ਕੀ ਸੁਟਿ ਪਾਈ ॥
ਆਖਿ ਉਸੁ ਇਕ ਵਾਰੀ ਕੂਨਾ ਆਖੈ ਦਾਸ ਦਰਕਾਰ ਜੈ ਇਤਨੀ ਸਿਜਾ ਇ ਪਾਈ
ਅਤੇ ਮੈਰਾ ਹਾਲੁ ਕਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਉਪਰਿ
ਆ ਕੀਤਾ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਤੂ ਮਾ ਵਿਚਿ ਖੁਦਾਇ ਇਸ ਮਹਿ ਹੈ ਪਰ ਤੂ
ਪੀਰ ਕਰ ਤਬ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਲਾ ਮਿਲੇ ॥ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਵਿਚਿ
ਆਦਿ ਪੁਤੇ ਹੋਰਾ ਮਿਲਿ ਸਮਾਹਾ ਸੇਖ ਮਹਲ ੧ ਅਪਾ ॥ ਇਕ ਮੰਜੀਆ ਸਾ ਦੇਸ ਹੋ

ਰਾਮਸਿੰਧਧਿਆਨਿਸੰਤੰਹਰਿਚੰਦਨਸੰਤਸੁਪੌਨਾ।ਸੰਤਸੰਗਾਪਾਹਿ
ਲੀਭ੍ਰਗਾਤਿਦੂਤੀਕਥਾਹਰਿਸ੍ਰੌਨਾ।ਤ੍ਰਿਤੀਭ੍ਰਗਾਤਿਹਰਿਗੁਨਗਾਨੈ
ਕਰੈਕਪਟਤਜਗਾਨਾ।ਚਤੁਰਥਸੰਤਨਸੰਗਮਿਲਹਰਿਗੁਨਕਥੈ
ਮਹਾਨਾ।ਪੰਚਮਹਰਿਸਮਜਾਨਗੁਰਸੇਵੈਚਰਨਅਨੂਪਾ।ਖਸਟਮ
ਪੁਨਅਨੇਮਕਰਪੂਜੈਸਿਤਹਰਿਰੂਪਾ।੧ ਜਪੈਮੰਤ੍ਰਅੰਗਸਮਰਤ
ਸਪਤਮਅਸਟਮਐਹਾ।ਸਭੂਭੂਤਨਮੇਜਾਨਹਰਿਭ੍ਰਗਤਿਸੋਅਤਿ
ਨੇਹਾ।। ਸੌਮੀਤਤਾਬਿਚਾਰਸੈਕਰੈਨਿਰੰਤਰਚੇਤ੍ਰਾ।ਇਹਬਿਧਿਸੈ
ਧਾਭ੍ਰਗਤਿਗੁਰਅੰਗਦਕਰਹੈਨੀਤ।। ਸਕਰਤਾਰਿਹਰਿਕੀਭ੍ਰਗ
ਤਿਸਹਸੋਵਿਹੰਗਉਡਾਇਆ।ਪਾਵਨਬੇਦਪੁਰਾਨਰਿਖਾਨਕਬਾਹਰਿ
ਰਾਇਆ।। ਸਸੁਮਤਕੁਦਾਰਖੋਜੀਭ੍ਰਗਤਿਨੈਨਗਿਆਨਬੈਰਾਗ
ਖੋਜਭਾਵਸੋਗੁਰਅੰਗਦਲਹੀਭ੍ਰਗਤਿਮਨਭਾਗਾ।।

॥ਸਬਿਰਤਿਢਾਲ ਅਜਾਰਿਆਨ ਮਦਲੋਭ ਮੋਹ ਸਰਿਧਮਾਰ॥
ਜੈਪਾਈਅੰਕਿਦਭਗਤਆਤਮਅਨਭੌਦੁਆਰ॥ ॥ਚੌਦਹਰਤਨ॥
॥ਕਬਿਤ॥ ॥ਲੱਛਮੀਸੁਬੁਧਿਆਨਿਭੂਤਕੌਸਤਕਮਨ ਵੈਰਾਗ॥
ਕਲਪਬ੍ਰਿਛ ਸੀਖਸੁਬਚਨਹੈ॥ਐਰਾਵਤਉਦਮ ਪ੍ਰਤੀਤਰੰਭਾਉ
ਦੈਬਿਖਕਾਮਧੇਨ ਨਿਰਜਰਾਸੁਧਾਪ੍ਰੇਮਦਧਨਹੈ॥ਧਿਆਨਚਾਪ
ਪ੍ਰੇਮਰਤੀਮਦਰਾਵਿਵੇਕਬੈਦਸੁਧਾਭਾਵਚੰਦ੍ਰਮਾਤੁਰੰਗਰੂਪਮਨੋ
ਚੌਦਹਰਤਨਏਪ੍ਰਗਟਕੀਏਅੰਗਦਗੁਰਰਿਆਨੋਕਉਦੋਤਧੁੰਦ
ਸਿੰਧਕੋਮਥਨਹੈ॥ ॥ਪੁਰਖੁਕੁਦਰਤੀਰਥਤਪਜਾਨਾ॥ਗੁਰ
ਨਾਨਕਜੀਕੋਤਪਬਾਨਾ॥ਗੁਰਅੰਗਦਜੋਤਪ੍ਰਤਹਾਹੀਕੀਓ ਅਮਰ
ਦਾਸਤਪੁਕਰਦੁਰਲੀਓ ਤਾਂਤੇਨਾਮਤਾਸਤਾਧੁਆਨਾ॥ਅਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮਨੌਕੋਜੋਉਹਿਰਿਨਾਆ॥ਗੁਰਅੰਗਦਤਹਾਕੋਤਕਕੀਨੋਭੁਰਾ
ਸੋਖਸਾਰਕੋਵਰੁਦੀਨੋ॥

ਅਮਰਦਾਸ

।।ਸੋਖਕਰਾਹਰਚਾਇਕਤੀਰਥਸੌਂਦਰਪਾਵਨਜਾਹਦੁਰਾਸੀ।
ਯਪਾਵਨਪਾਵਨਜਾਪੁਜਪੈਜਪੁਹੋਇਓਇਕਾਗਰਪਾਪਬਿਨਾਸੀ।।ਮੰਜ
ਨਰੀਤਕਰੌਇਹਜੋਸਿਖਸੀਪ੍ਰਮੋਖਲਹੈਭੁਵਨਾਸੀ।।ਅਮਰਗੁਰੂ
ਸੁਭਥਾਨਰਚਾਇਇਹਬਾਵਲਤੀਰਥਹੈਸਿਵਕਾਸੀਂ।
ਮਰਿਓਸਰਅੰਮ੍ਰਿਤਕੋਇਪੂਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤਲਾਹਚਿਉਠਿਆਪਿਆਸੀ
।ਮਜਨਤਾਹਿਕੀਏਅਘਨਾਸਤਜਿਉਅਘਨਾਸਤਰੀਕਲਾਵਾਸੀ
ਦਾਨਦੀਓਫਲਹੈਤਿਹਉਪਰਜਿਉਫਲਹੈਕੁਲਖੇੜਾਦੇਵਾਸੀ।
ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂਸੁਭਤਾਲਰਚਾਇਇਹਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਹੈਸਿਵਕਾਸੀਂ।
।।੫ ਸੋਦੋ ਗੁਰਅਰਜਨਕਰਤਾਪੁਰਖਪੂਰਕਰਤਾਰਮੋਥਾਨ।
੬ ਦੋ ਬ੍ਰਹਮ
ਤਹਾਂਬੈਠਕੌਤਕਕੀਏਕੋਗਮੋਖਦੀਏਦਾਨ।
ਸ੍ਰਿਸਟਦੇਖੈਸਦਾਤਜੈਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰਾ।ਹਰਿਗੋਵਿੰਦਪੁਰਹਰਿਗੋ
ਵਿੰਦਬਸਿਜਨਕੀਨਚਿਹਾਰ।। ੭ ਸੋਦੋ ਕੀਰਤਪੁਰਹਰਿ

ਰਾਇਗੁਰਕੀਰਤਕੀਇਹਖਾਨਾ।ਤਹਾਂਬੈਠੇਕੌਤਕਕੀਏਭੋਗਮੋਖ
ਦੀਏਦਾਨਾ॥ ॥ਦੋਹਅਭਿਮਾਨਮੂਲਦੁਖਆਨੋ।ਕਰਮਦੇ
ਹਕਾਮੂਨਪਛਾਨੋ॥ਸੁਰਗਿਨਰਕਿਕਰਮਨਿਕਰਜਾਵੈ।ਭੋਗਸੁਰਗਿਕਿਰ
ਮਜਮੋਆਵੈ॥੧॥ਜਸਤੇਗਿਰੇਸੁਧਾਮੇ ਜਾਹੀ।ਗਿਰਸੁਧਾਤੇਅੰਨਿਮਾ
ਹਿਮਾਹੀ॥ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਜ ਹੈਜੋਈ।ਭੋਗੇਪੁਰਖੁਜਬਾਤਿਮੈਸੋਈ॥
॥ਰੇਤਹੋਇਨਤਨਬਿਖੈਰਕਤਨਰਮੇਹੋਇ॥ਰਿਤਵੰਤਨਾਰੀਏਨਿਮੇ
ਸਿਚੈਜੋਨਰਸੋਇ॥ ਜੋਨਿਰਕਤਿਮੋਮਿਲੇਜਬਹੀ।ਜਰਾਯੁਜਥੋ
ਟੇਤਾਕੋਤਬਹੀ॥ਦਿਨਏਕਹਿਮੁਕਲਿਲਹੋਈ।ਬੁਛਮਬੁਦਹੋਇ
ਪੁਨਿਸੋਈ॥੨॥ ਪਾਂਚਰਾਤ੍ਰਮੈਬੁਦਬੁਦਾਕਾਰਾ।ਹੋਵੈਰਿਜਗਾਰਤ
ਮਝਾਰਾ॥ਦਸਿਨਿਸਿਹੋਵੈਮਾਸਅਕਾਰਾ।ਭਰੇਨੋਹੁ ਪੁਨਿਪੰਖਮਝਾ
ਰਾ॥ਰਾਤਪਚੀਸਜਾਇਪੁਨਜਬਹੀ।ਅੰਕੁਰਹੋਇਤਾਂਹਤੇਤਬਹੀ
॥ਬੀਵਾਸਿਰਪੁਨਹੋਇ ਸਕੰਧਾ।ਪ੍ਰਿਸਟਿਵੰਸਪੁਨਉਦਰਕਬੰਧਾ॥
ਮਾਸਕਿਤੀਤਹੋਇਪੁਨਜਬਹੀ ਪੰਚਪ੍ਰਕਾਰਅੰਗਤਿਹਤਬਹੀ॥

ਪਾਨਪਾਵਿਪਾਰ ਮੁਕਾਇਜਾਨ ਜੁਗਲਮਾਸਬੀਤੇਹੋਇਭਾਨਾ ਹੋਇਬ੍ਰਿਤੀ
ਤਤੀਅਜਬਮਾਸਾ ਅੰਗਨਿਸੰਧਸੁਹੋਇਪ੍ਰਕਾਸਾ ਚਾਰਮਾਸਜਬਜਾਏ
ਬਿਲਾਈਤਬ ਅੰਗੁਲਨਊਪਜੈਂਨਖਰਾਈ ਨਾਸਾਕਰਨਿਨੈਨਨਲੋਜੇਤੇ
ਪਾਂਚਮਾਸਮੇਹੋਵੈਂਤੇਤੇ ਦੰਤਿਪਾਂਤਿਨਖਚ੍ਰਾਇਪ੍ਰਮਾਨ ਪੰਚਮਮਾਸਾਬਿ
ਖੈਯਹਜਾਨ ਖਟੇਮਾਸਾਵਿਛਿਦ੍ਰੋਹੋਹਿਦੇਹਮੇਸਬਹੀ ਕੰਨਾਕੋਵਿਵਰਗੁ
ਦਾਉਪਸਥਪੁਨਨਾਭਿਅਕਾਰ ਸਪਤਮਮਾਸਰੁਮਾਵਲਕੇਸਾ ਅਸ
ਟਮਾਸਿਨਿਅਵੇਵਸੁਵੇਸਾ ਵਪੇਗਰਭਤਾਨਿਤੀਤਰੇਮਸੋਈ ਨੌਮੇਮਾ
ਸਾਚਿਤੈਨਸੁਹੋਈ। ਮਾਤਖਾਇਜਲਪਾਨਜੇਤਾਕੇ ਰਸਸੁਬਿ
ਸਾਲਾ ਨਾਭਨਾਲਕਰਿਤੈਗਹੀਗਰਭਮਾਹਿਵਹੁਬਾਲਾ।
ਜਿਬਿਨਸੁਖਸੀਪਤਾਰਾਏਤਾਹਿਦੁਖਹੋਇਵਾਨਾਨ ਊਧ
ਰਣੀਬਹੁਰਿਨਵੰਤੀਚਲੈਮਗਨਿਮੇਸੋਇ। ਬਹੁਰਿਅਨਿਕਦੁਖ
ਬੋਭੇਹੈਵੈਦਾਨਿਕੋਦੁਖਨਾਹਿ ਤਾਰੇਸਭਨਿਜਾਰੇਰਹੇਰਾਮੇਚਰੰਦ
ਗਵਿਰਾਹ।

੧ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਖੋੜਮਾਦੇਨਕੋਥੇ ਫਲੀਵ੍ਰਿਛਰਭੀਤਪਰ ਛਾਈਨਾਲੀਏ
ਦਿਆਲਰੋਦਮਾਤਾਤਹਆਇਓ।ਪੁਛਹੀਏਨਾਇ ਸੇਨਮਾਤਾਤਹਕੀਨਾ।ਜਿਮ
ਮਨਭੁਜੰਗਰਾਖਤਮਨਚੇਲਾ।ਸ੍ਰੀਗੋਰਖਨਾਥਆਂਗਨਮੇਆਇਓ।ਜਾਗੇਮ
ਲਖਮੁਖਸਬਦਸੁਨਾਇਓ।ਦੀਆਉਤ੍ਰਦੇਆਨਾਗਿਆਨਸਰਪਾਗੇ।ਅਲਖ
ਕਥੀਸੇਵਨਹੀਜਾਗੇ।ਸੁਨਿਅਹਬਚਨਨਾਥਮਗਾਨਾਨੇਪੂਰਨ ਪੁਰਖਕਰਜਾਨੇ।
ਥਤਥਤੀਨਪ੍ਰਕਰਮਾਕਰੀ।ਕਹਾਂਸੰਤਕੋਨਿਛੋਨਕੋਬਣਹਾਰਜਾਦਾ।ਇਹਬਾਤਦੇ
ਖਕੈਲੋਕਾਬਿਸਮਭਏ।ਇਸਜੋਗੀਨੈਭੁਇਟੋਨਾਕੀਤਾਹੈ। ਫੇਰਕਹਾਜਨਾਥਤੁ
ਸੀਪ੍ਰਕਰਮਾਕਿਸਨੇਕਰੀ।ਇਹਬਾਲਕਕੀਰਛਾਈਜੈ।ਸੁਨਿਹਸੇਨਾਥਮੁਖਬ
ਚਨਬਖਾਨਾ।ਹੇਮਾਈਤੁਮਕੋਨਹੀਰਜਾਨਾ।ਇਹਸੰਤਅਵਤਾਰਹੈਂ।ਸੇਰੇ
ਰਖਹੋਦਰਸਨਕੀਆਂਸੰਤਾ।ਕਛੁਭੈਮਤੁਕਰੋਤੰਤਨਹੀਸੰਤ। ਫਹਕਹਨਾਥ
ਭੁਏਲੋਪ।ਲੋਕਾਨੇਹਰਖੁਬਿਧਾਪੂਹੇਇਆ।ਨਹੀਜਾਨੀਸੰਤਾਮਿਰਜਾਦ
ਤਬਜਾਗੇਪੂਤਬਾਲਕਾ।ਜਾਈ। ਜਾਨਿਆਬਾਲਕੁਕਛੁਜਾਨਤਨਾਹੀ।
ਸਤਜਗਮਾਇਆਮੋਹਿਆ...ਕੋਈਬਿਰਲਾਹੀਜਾਨੈਹੈ।

।। ।।ਜਬਸਾਤਬਰਖਕੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਭਯੋ।ਜਾਰੀਓਂਪਵੀਤ੍ਰਕਰਾ
ਣਕਾਨੂੰਚਹਿਓਹਰਿਦਿਆਲਾਕੁਲਪ੍ਰੋਹਤਨੀਓਂਬੁਲਾਇਕੈ।ਅਥਕੋ
ਨੇਊਕਰਮਸੁਭਾਦਿਨਠਹਰਾਇਕੈਭਏਇਕਠੇਕੁਲਲੋਕਾਬਿਪ੍ਰਸਭਾ।
ਇਕੋ।ਬੇਦਰੀਤਮੰਤ੍ਰਕਰੀ।ਬਿਪਵੰਤਮਨਲਾਇਕੈਜਾਰਿਓਂਪਵੀਤ੍ਰਪਕ੍ਰ
ੜਾਦਿਆਲਪਹਿਰਾਇਆ।ਹੱਤਬਾਹਜਬੋਲੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਇਹਸਭਕੂੜ੍ਹ
ਨਾਇਆ। ਦਇਆਕਪਾਹ। ।।ਸਭੋਲੋਕਸੁਨਕੇਅਚਰਜ
ਭਏਉਸਤਤਕਰਦੇਘਰਕੋਗਏਜੋਕਾਲੂਕੇਘਰਅਉਤਾਰਭਇਤਿਕਹਾਵਈ।।
ਸਾਖੀ ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕੋਕਾਲੂਨੇਮੁਲਾਂਕੇਪਾਰਸੀਪੜ੍ਹਨਪਾਇਆ
ਮੁਲਾਂਕੇਘਰਪੜ੍ਹਨਕੋਲੇਕਾਲੂਜੀਚਲੇਸੰਗ।ਮਕਤਬਮੇਬੈਠੇਪੂਛਸੋ
ਅਮਿਤਅਕ੍ਰਿਰਾ।੧।ਤੋਪਈਗਏਮਕਤਬਮੇਸਤਿਗੁਰਦੇਆਲਾ।
ਲਿਖਤਪੜ੍ਹਨਦੇਸੋਬਹੁਬਾਲਾ।ਅਲਫਬੇਇਮੁਲਾਂਲਿਖਦੀਨਾ।ਪਟੀਏਨਾ
ਕਜੀਪਖੀਨਾ।੨।ਤਉਬੋਲੇਦੇਆਲਇਹਬਚਨਉਚਾਰਾ।ਅਹਿਪੜ੍ਹਨਾਲਿਖਾ

ਸਾਅਪੁਕਾਰਾ ॥ ਐਸਾ ਬਿਲਮਨ ਹਰਿ ਨੂੰ ਮਸਾਮਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਨਿਜਾਤ ਹੋਇ ਬਿਖ ਖਸਮ ਤੂੰ॰
ਅਸਫਬੋਖਿ ਤੂ ਅਹਮ ਸ਼ਿਖ ਮਦੀਨਾ ॥ ਖਸਮ ਦੇ ॥ ਹੋਇ ਨਜਾਤ ਚੋਜ ਖਸਮ ਹੀ ਜਾਵੈ
ਸੁਨਿ ਹੋਇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਆਜੀ ਪੂਛਾ ॥ ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਹਾ ਤੂ ਅਸੂਸੁ ॥ ਆਇਨੋ
ਲਫ ਕਹੋ ਸਮਝਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਕਹੋਤ ਬਮਨਪਤੀ ਆਈ ॥ ਪੰਚਾ ॥ ਦੋ॰ ॥ ॥
ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਦਿਆਲ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨਾ ॥ ਸਬਦਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਲਫ ਇਲਾਹੀ ਏਕ
ਜਿਨ ਕੀਨਾ ਸਕਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਬਦਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋਈ ਮੇਲਾ ॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਭ ਨਿਰਖ ਚਿਤ ਰਿਖ ਥਿਰ
॥ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੈ ਗਏ ॥ ਕਲਿ ਘੋਰ ਜੀਵ
ਭਏ ॥ ਪ੍ਰਸੁਆਰਥ ਹਿਤ ਰਿਖੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਥ ਖੰਡ ਕਲਿ ਘੋਰ ਜੀਵ
ਕੈਸੇ ਤਰੋ ॥ ਦੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਰੰਚ ਰਿਖ ਬੈਨ ਸੁਨ ਦੀਓ ਉਤਰ ਸੁਮਤ ਭਾਇ ॥ ਅਬ
ਪਾਮੈ ਸੰਸਾ ਨਹਿ ਹਰਿ ਧਰੈ ਸੰਤ ਬਪੁ ਜਾਇ ॥ ॥ ਤਿਸੀ ਸਮੇਂ ਤਿਹ ਅਗਨਿ
ਰਿਖ ਆਇਓ ਕਰ ਦੰਡਵਤ ਪ੍ਰਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਦ
ਆ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਬਿਰਧਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤ ਪਤੀਜੈ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਗਿ

ਆਤਮ ਮਸਤਕ ਨਿਖ੍ਯਾਮ ਥਾਨਿ ਜਆਸ੍ਮ ਜਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਨ ਮੂਰਤ ਧਰੇ
ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਪ੍ਰਜਾਣੈ॥ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਵਿਚਾਰਿ ਧਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਮ ਕਹਾ॥ ਏਕ ਸੁਰ
ਸ੍ਰਾਪ ਇੰਦ੍ਰ ਅਸੁਰਤ ਜਤਿ ਜਧਰਾ॥ ਤਿਹ ਮੋਚਨ ਕਹਿਓ ਸ੍ਰਾਪ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਪਾਦੁੰ
ਕਰ ਦਰਸਨ ਸੁਰਤ ਨ ਪਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਪਹਿ ਜਾਵ੍ਹੋ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਤਿਬਿ ਜੋ ਹੋਇ ਤਬੀ
ਮਬੂਝਨਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਆਵੈ ਤੁਮਰੇ ਪਾਸ ਆਗਮ ਤੁਮ ਸੂਝਨਾ॥ ਤਬ ਮਨ ਗੁਰ ਦਰ
ਸਨ ਪਾਇ ਗਿਆ ਸੁਖਨੀ ਜੀਓ॥ ਅਖੰਡ ਸਮਾਧ ਸਮਾਈ ਅਮਿਓ ਰਸ ਪੀ
ਜੀਓ॥ ਐਤੂ ਮਰੇ ਆਤਮ ਕੋ ਸਮੀਪ ਕਹਿ ਅਸੁਰ ਤਿ ਹੋਇ ਠੌਰ॥ ਤਬ ਗੁਰ
ਧਿਆਨ ਸਮੇ ਪਰੇ ਚਲਿਆ ਵੈਤੁਮ ਰੀਓਰਾ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ
ਹਿ ਤਰਿ ਤੂ ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਭਾ॥ ਮਏ ਕਿਸ ਮੋਹ ਤਾਰੇ ਪੂਰਨ ਏਕ ਸੇ ਭਾ ਆਪਿਤ ਆ
ਤੂ ਜਾ ਮੋਹ ਤਿਰਿਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਿਪਾਵੈ ਤੁਸਿ ਕਰਨ ਆਸਨ ਦੀਓ॥
ਮੁਨੀ ਕਰਜੋੜ ਨਾਥ ਨੂੰ ਕਰ ਹੋਥਾ॥ ਮਲਰ ਧਖੰਡ ਕਲਾ ਮਾਰ ਹੁਤੇ ਤਾ ਤੇ ਹਰਿ
ਜੀ ਕਿਹਾ ਮੇਲ ਹਤੂ ਪਹੋ ਇਆਮ ਦਤ ਗਾਰਾਂ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਚਹਨ ਕ ਲਗੁ ਬਾਧਿ ਕੈ
ਆਸ ਕੇ ਅੰਤ ਕੁਲ ਫੜ ਰੀ ਦੇਸ ਖੰ ਤਾ ਮੇ ਸਤਨਾਮ ਧਰਮ ਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇਰੇ
ਤੂੰ ਕਹਾ ਤੋਰ ਜਾਤਾਰਿ ਕੀ ਆਇ ਹੋ॥